

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. listopadu 2013 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Veselského a přísedících MVDr. Václava Krpálka a Mgr. Libuše Majurníkové, **t a k t o :**

Obžalovaný

██████████ ██████████ ,

nar. ██████████ ve ██████████, okres ██████████, trvale bytem ██████████
██████████, ██████████, okres ██████████, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici VS ČR v ██████████
██████████,

j e v i n e n , ž e

1)

v období od ██████████ roku 2008 do ██████████ 2012, na různých nezjištěných místech České republiky, v blíže nezjištěném celkovém počtu případů, využívaje své fyzické převahy a strachu poškozené, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, po poškozené nezletilé ██████████, nar. ██████████, jejíž věk znal, neboť se jedná o jeho

■■■■■, na jejíž výchově se podílel a s níž do roku 2006 sdílel společnou domácnost, zpravidla v jím užívaných osobních motorových vozidlech nejméně ve třech případech poté, co ji uchopil za ruku a tuto přiložil na svůj pohlavní úd, požadoval, aby mu úd rukou manuálně stimulovala, nejméně ve dvou případech jí pak svlékl kalhoty a spodní kalhotky a olizoval přirození, dále ji v přesně nezjištěném počtu případů osahával na prsou a na přirození, a to jak přes oblečení, tak na holém těle, a v jednom případě, v úmyslu vykonat s poškozenou soulož, tuto uchopil za ruku, přitáhl ji k sobě, přes její snahu utéci si ji posadil na nohy a držíc ji v oblasti beder se pokoušel o zasunutí svého penisu do její vagíny, avšak v důsledku aktivního odporu poškozené, které se následně podařilo utéci, došlo pouze k dotyku jeho penisu s jejím konečníkem, přičemž uvedených jednání se dopustil přesto, že mu poškozená opakovaně sdělila, že se jí jeho chování a jednání vůči ní nelíbí, prosila ho, aby jich zanechal, odstrkovala ho a pokoušela se z míst činů utéci,

t e d y

dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, v úmyslu trestný čin spáchat, a to souloží, aniž by došlo k jeho dokonání, když tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let, a dílem jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, přičemž tento čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal jej na dítěti mladším patnácti let,

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém, v úmyslu trestný čin spáchat, aniž by došlo k jeho dokonání,

2)

v přesně nezjištěných dnech v průběhu roků 2010 a 2011, na různých místech České republiky, v jím užívaných osobních motorových vozidlech a ve své garáži v ulici ■■■■■, ■■■■■, okres ■■■■■, Královéhradecký kraj, nejméně ve čtyřech případech za účelem vlastního sexuálního uspokojení osahával jak přes oblečení, tak na holém těle na prsou a přirození poškozenou nezletilou ■■■■■, nar. ■■■■■, jejíž věk znal, neboť se jedná o jeho ■■■■■, na jejíž výchově se podílel a s níž do roku 2006 sdílel společnou domácnost, a poškozenou nezletilou ■■■■■, nar. ■■■■■, jejíž věk

rovněž znal, neboť se jednalo o kamarádku jeho [REDACTED], když po dívkách též požadoval, aby rukou manuálně stimulovaly jeho pohlavní úd a dále jim půjčoval pornografické časopisy s tím, aby si prohlédly jejich obsah,

t e d y

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let, když tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору,

fotografické pornografické dílo zpřístupňoval dítěti,

úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

3)

v přesně nezjištěné době v průběhu roků 2010 a 2011, na různých nezjištěných místech České republiky, poškozeným nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pohrozil, že pokud se někomu svěří s tím, že je od roku 2008, resp. 2010 různými způsoby sexuálně obtěžuje a zneužívá, skončí obě nezletilé dívky v dětském domově a on ve vězení.

t e d y

jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco opominul, když tento čin spáchal na svědkovi,

č í m ž s p á c h a l

ad 1)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonaný a dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

pokus přechinu soulože mezi příbuznými podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 188 tr. zákoníku,

ad 2)

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku,

přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

ad 3)

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání o s m i (8) roků.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování u hlavního líčení vzal Krajský soud v Hradci Králové, jakožto soud prvního stupně, za prokázaná následující **skutková zjištění:**

Dne [REDAKCE] 1993 uzavřel **obžalovaný** [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen obžalovaný) manželství s [REDAKCE], roz. [REDAKCE] (dále jen bývalá manželka obžalovaného), z něhož se narodili synové [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a dcera [REDAKCE], nar. [REDAKCE] (dále jen poškozená nezl. [REDAKCE]). Rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 9.3.2007, sp. zn. [REDAKCE], který nabyl právní moci dne 28.4.2007, bylo však jejich manželství rozvedeno, když již předchozím pravomocným rozsudkem téhož okresního soudu ze dne 2.6.2004, sp. zn. [REDAKCE], resp. [REDAKCE], byla schválena dohoda obou rodičů, že všechny tři nezletilé děti se po dobu před i po rozvodu jejich manželství svěřují do výchovy matky a že se obžalovaný zavazuje na výživu nezletilých dětí měsíčně přispívat, a to na nezl. [REDAKCE] částkou 1.200,- Kč, nezl. [REDAKCE] částkou 1.000,- Kč a nezl. [REDAKCE] částkou 600,- Kč s tím, že k rukám matky navíc uhradí ve splátkách i dlužné výživné v celkové výši 8.400,- Kč. Své vyživovací povinnosti

vůči nezletilým dětem však obžalovaný soustavně neplnil, za což byl i dvakrát pravomocně v letech 2008 a 2011 odsouzen (k tomu podrobněji – viz níže na str. 35 odůvodnění tohoto rozsudku k osobě obžalovaného). Mimo jiné i s ohledem na tento negativní postoj obžalovaného k plnění svých vyživovacích povinností vůči nezletilým dětem a především k jeho sklonům k alkoholismu a následné agresivitě donutily jeho bývalou manželku k tomu, že se počátkem měsíce [REDAKCE] 2006 od obžalovaného společně i se všemi třemi nezletilými dětmi odstěhovala z místa společného trvalého bydliště a posléze se s nimi přestěhovala do bytu ve [REDAKCE]. Po rozvodu manželství s obžalovaným se pak v roce 2010 seznámila s [REDAKCE], k němuž se i s dětmi v měsíci [REDAKCE] 2012 nastěhovala a začala s ním žít ve společné domácnosti v družském vztahu v jeho bytě v [REDAKCE]. Obžalovaný poté, co se od něho bývalá manželka i s dětmi odstěhovali, začal žít jako bezdomovec ve svém osobním motorovém vozidle nebo v garáži poblíž bývalého společného bydliště, kterou získal jako dědictví po své matce, a živil se především jako [REDAKCE] a pomocná síla na různých stavebních akcích. O své syny neprojevoval obžalovaný prakticky žádný zájem a soustředil svoji pozornost pouze na nezletilou dceru [REDAKCE], s níž udržoval zpočátku nepravidelný kontakt. Od [REDAKCE] roku 2008, čili v době, kdy jí bylo již [REDAKCE] let, si ji po dohodě se svojí bývalou manželkou však začal brát častěji na víkendy a jezdil s ní vlakem a posléze i svým motorovým vozidlem [REDAKCE] na poznávací výlety po různých místech České republiky, zejména na hrady a zámky, koupaliště či do zoologických zahrad.

Od tohoto období až do poloviny měsíce února 2012, kdy byl policií ČR dodán do výkonu trestu odnětí svobody, který poté od 28.2.2012 až do svého propuštění dne 17.1.2013 na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii vykonával ve Věznici VS ČR v [REDAKCE], však na různých nezjištěných místech České republiky v blíže nezjištěném počtu případů, využívajíc své fyzické převahy a strachu své nezletilé dcery [REDAKCE] za účelem vlastního sexuálního uspokojení, tuto zpravidla v jím v té době užívaných osobních motorových vozidel zn. [REDAKCE] a zn. [REDAKCE] začal sexuálně obtěžovat, pohlavně zneužívat a znásilňovat, resp. se o to pokoušel, a to s plným vědomím toho, že se jedná o jeho dceru, jejíž věk evidentně znal, na jejíž výchově se i podílel a s níž až do [REDAKCE] [REDAKCE] 2006 sdílel společnou domácnost. Nejméně ve třech případech jí tak v uvedeném období v průběhu společných výletů ve zmíněných osobních motorových vozidlech uchopil pevně za ruku a tuto přiložil na svůj pohlavní úd, a zároveň na ní požadoval, aby mu jej rukou manuálně stimulovala, nejméně ve dvou případech jí pak svlékl kalhoty a spodní kalhotky a olizoval přirození, dále ji v přesně nezjištěném počtu případů osahával na prsou, stehnech a přirození, a to jak přes oblečení, tak i na holém těle, a v jednom případě ji, v úmyslu vykonat s ní soulož, pevně uchopil za ruku, násilím ji k sobě přitáhl, přes její snahu z vozidla utéci si ji posadil na předním sedadle na nohy, resp. na klín a držíc ji v oblasti beder a boků se pokoušel o zasunutí svého penisu do její vagíny. V důsledku jejího aktivního slovního i fyzického odporu, kdy se jí poté i podařilo z vozu utéci, došlo nakonec pouze k dotyku jeho penisu s jejím konečníkem. Všech výše uvedených jednání se pak obžalovaný dopustil i přesto, že poškozená nezl. [REDAKCE] mu opakovaně sdělovala, že se jí jeho chování a jednání vůči ní nelíbí, prosila ho, aby jich zanechal, odstrkávala jej od sebe a pokoušela se z míst činů i utéci.

Kromě toho obžalovaný v přesně nezjištěných dnech v průběhu let 2010 a 2011 vedle své nezletilé dcery [REDAKCE] sexuálně obtěžoval a pohlavně zneužíval i její o více než dva roky starší kamarádku [REDAKCE], nar. [REDAKCE] (dále jen poškozená [REDAKCE]), jejíž věk

rovněž znal, neboť se jednalo o [redacted] jeho známých [redacted] a [redacted]. V inkriminovaném období se totiž nezl. [redacted] na žádost nezl. [redacted] opakovaně zúčastnila několika poznávacích výletů s obžalovaným, při nichž tento obě dívky na různých místech České republiky v jím v té době užívaných výše zmiňovaných osobních motorových vozidlech a rovněž i ve své garáži v [redacted] nejméně ve čtyřech případech, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, osahával jak přes oblečení, tak i na holém těle na prsou, stehnech a přirození, když po nich též požadoval, aby mu rukou manuálně stimulovaly jeho pohlavní úd. Navíc jim pak v tomto období, a to zejména ve zmíněné garáži nebo v jím užívaných osobních motorových vozidlech, půjčoval i pornografické časopisy a noviny s tím, aby si prohlédly jejich obsah.

V této souvislosti obžalovaný v průběhu kritického období let 2010 a 2011 oběma nezletilým dívkám opakovaně i pohrozil, že pokud se komukoli svěří, že je v té době soustavně různými způsoby sexuálně obtěžuje a pohlavně zneužívá, skončí obě v dětském domově a on pak ve vězení. Jen díky tomu, že se nezl. [redacted] na přelomu měsíců ledna a února 2013 sama osobně svěřila své švagrově [redacted] s tím, že se stala v minulosti svědky toho, jak obžalovaný pohlavně zneužívá svoji nezletilou [redacted], a že tato uvedenou informaci posléze i sdělila své tchýni [redacted], která ji obratem předala matce nezl. [redacted] [redacted], započalo, na základě jejího trestního oznámení podaného na obžalovaného dne 27.2.2013 na Policii ČR ve [redacted], intenzivní policejní šetření v této věci, na jehož podkladě byl nakonec obžalovaný v dopoledních hodinách (v 10.45 hodin) dne 1.3.2013 policií zadržen, aby pak následně dne 3.3.2013 byla na něho soudcem Okresního soudu v Hradci Králové uvalena i vazba.

Obžalovaný [redacted] ve svých výpovědích jak v přípravném řízení (č.l. 27, resp. 147-154), tak zejména u hlavního líčení (č.l. 399-431) opakovaně kategoricky popřel, že by se dopustil v kritickém období jakéhokoli sexuálně motivovaného jednání, které je mu kladeno obžalobou za vinu s tím, že se v žádném případě necítí být vinným ani jedním ze zažalovaných skutků. Zcela jednoznačně odmítl v této souvislosti možnost, že by se v inkriminovaném období dopustil vůči oběma nezletilým dívkám, resp. poškozeným nezl. [redacted] a nezl. [redacted] jakéhokoli sexuálně motivovaného chování a jednání prezentovaného obžalobou, a že by je dokonce i vydíral pro případ, že by se komukoli s tímto jeho počínáním svěřily, resp. ho oznámily. Celý případ obžalovaný opakovaně označil ve všech směrech za vykonstruovaný, a to zejména ze strany své bývalé manželky [redacted], která jej takto křivě obvinila s cílem se mu pomstít za údajná příkoří ve formě domácího násilí z doby trvání jejich manželství a za neplnění vyživovacích povinností vůči všem třem nezletilým dětem v době před i po rozvodu manželství, jakož i ze strany poškozené [redacted], z důvodu její závislosti, resp. žárlivosti na jeho velmi pozitivní vztah k nezletilé [redacted], a to vše s cílem jej zcela účelově poškodit. Nezanedbatelnou negativní roli pak v celém případě mohl dle jeho názoru sehrát i současný druh jeho bývalé manželky [redacted], který mohl mít rovněž zájem mu uškodit a zamezit mu tak ve styku se svými dětmi. Obžalovaný sice potvrdil, že po rozvodu manželství s [redacted] v [redacted] 2007 udržoval, nikoli však časté, kontakty pouze s nezletilou dcerou [redacted], s níž trávil některé víkendy tím, že spolu jezdili vlakem a později i jím užívanými osobními motorovými vozidly zn. [redacted] a zn. [redacted] na různá místa v České republice, kde navštěvovali hrady a zámky, koupaliště a zoologické zahrady, a že později s nimi na tyto poznávací výlety jezdila i kamarádka nezl. [redacted], tehdy ještě nezletilá [redacted].

Konstatoval rovněž, že oběma dívkám na těchto výletech platil vstupné, kupoval jim drobné dárky a ošacení, nikoli však spodní prádlo, a že nezl. ■■■■■ navíc dával i drobné finanční obnosy a kupoval jí i kredity do mobilního telefonu. Kromě toho i připustil, že v jednom případě přistihl obě dívky ve své garáži, v níž po určitou dobu po rozvodu manželství i bydlel, jak si zkoušely dámské spodní prádlo, které zde měl uschované po bývalé manželce. V této souvislosti však opakovaně kategoricky vyloučil, že by obě dívky v kritickém období jakýmkoli způsobem sexuálně obtěžoval či pohlavně zneužíval, resp. že by je, a to i násilím, nutil k různým sexuálním praktikám prezentovaným obžalobou, dále že by se dokonce pokoušel o pohlavní styk s nezletilou ■■■■■ ■■■■■, a že by oběma dívkám půjčoval pornografické časopisy s tím, aby si prohlédly jejich obsah, byť připustil, že ve své garáži přechovával v té době asi dvě vydání pornografických časopisů, resp. novin NEI Report, které mohly obě dívky skutečně nezávisle na jeho vůli v garáži objevit a event. si je i prohlédnout, a že by jim v této souvislosti vyhrožoval, že pokud by se komukoli svěřily s jeho sexuálně motivovaným chováním a jednáním směřujícím vůči nim, skončí tak obě v dětském domově a on pak ve vězení.

Především v rámci svého výsledku u hlavního líčení obžalovaný mj. konstatoval, že po rozvodu manželství měl dvě krátkodobé a jednu čtyřletou intimní známosti se ženami, jejichž identitu však odmítl prozradit, s nimiž udržoval, byť velmi nepravdivě, sexuální kontakty a netrpěl tak v kritickém období sexuální abstinencí. V této souvislosti zároveň upozornil i na to, že na sexu není v žádném případě závislý a že preferuje spíše zralé dospělé ženy, a nikoli děti, resp. mladé dospívající dívky. Kategoricky i vyloučil, že by se někdy oblékal do dámského spodního prádla, resp. že by nosil dámské spodní kalhotky – tzv. tanga, že by takovéto spodní prádlo, ať nové či použité, uschoval za trvání manželství, např. pod pohovkou, ve společném bytě, případně si je i kupoval, když výpovědi své bývalé manželky, ale i svého ■■■■■ ■■■■■, ml., svědčící o opaku, označil za nepravdivé a smyšlené. Na druhé straně však připustil, že ve své garáži skutečně přechovával igelitové tašky s různých ošacením, které získal darem od známých a přátel, mezi nimiž byly i dámské spodní kalhotky, které si dokonce měly obě poškozené nezletilé dívky v jednom případě v garáži na sebe i oblékat, když je přitom osobně i přistihl. Pokud jde o nezletilou ■■■■■ ■■■■■, obžalovaný konstatoval, že s ní nebyly nikdy zásadní výchovné problémy, dále že mezi sebou měli dobré vztahy a že s několika výjimkami byla i pravdomluvná, byť zejména před nezl. ■■■■■, jejíž pověst a chování, včetně jejích charakterových vlastností ohodnotil poměrně negativně, měla snahu se předvádět a upoutávat na sebe pozornost. V souvislosti s tím, že obžalovaný opakovaně vyjádřil přesvědčení, že celý případ je vykonstruován, zejména ze strany jeho bývalé manželky ■■■■■, která se mu tímto způsobem mstí, poukázal na to, že dne ■■■■■ 2008 mu tato měla v průběhu taneční zábavy pořádané v restauraci a penzionu „■■■■■“ ve ■■■■■ v přítomnosti několika osob, a to mj. i manželů ■■■■■ a ■■■■■, vyhrožovat, že jej „za každou cenu dostane na hodně let do kriminálu“, aniž by byl však schopen se konkrétně vyjádřit k motivu, resp. k důvodům této její výhrůžky. Obžalovaný zároveň i vyloučil, že by za trvání manželství užíval vůči své bývalé manželce domácího násilí, resp. že by ji fyzicky i psychicky týral, a že by dokonce v té době neúměrně tělesně trestal všechny tři své nezletilé děti, když jejich svědectví, ale i svědectví dalších osob, nezávisle na sobě potvrzujících tuto skutečnost označil rovněž za účelově nepravdivá s cílem jej poškodit. Objektivně příslušnou znalkyní - pedopsychiatričkou u jeho nezletilých ■■■■■ ■■■■■ následně zjištěnou posttraumatickou stresovou poruchu, jejíž vznik dle znalkyně evidentně souvisí se sexuálně motivovanými útoky a praktikami

obžalovaného, kterých se měl vůči ní v kritickém období dopouštět, pak obžalovaný vysvětlil tím, že nezl. [REDAKCE] touto poruchou trpí díky svým výčitkám svědomí z jeho křivého obvinění, resp. ze spiknutí proti jeho osobě, na němž se spolupodílí.

Citovaný obsah v zásadě shodných výpovědí obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] z přípravného řízení i hlavního líčení a jím v této souvislosti uplatňovanou neměnnou obhajobu kategoricky odmítající vinu ze spáchání předmětné zažalované sexuálně motivované trestné činnosti, konfrontoval pak krajský soud za účelem objektivního posouzení celého případu a současně i při svém rozhodování o jeho vině či případné nevině touto trestnou činností, jakož i o její právní kvalifikaci s obsahem jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení realizovaných **důkazů** (viz svědecké výpovědi obou korunních svědkyň i ostatních ve věci tou či onou měrou zainteresovaných osob, včetně v předmětné kauze shromážděných znaleckých, listinných a věcných důkazů obsažených v trestním spise).

Jednalo se o **svědecké výpovědi** především obou poškozených dívek, resp. nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE], ale i dalších ve věci tou či onou měrou zainteresovaných, nikoli však přímých, svědků celého případu z přípravného řízení i hlavního líčení, zejména pak z řad blízkých příbuzných obou poškozených dívek, pedagogických pracovníků ze základních škol, které v kritickém období navštěvovaly, a jejich spolužaček, ale i z řad přátel a známých obžalovaného. Kromě zmíněných svědeckých výpovědí vycházel krajský soud při hodnocení celého případu a při posuzování otázky viny obžalovaného, resp. právní kvalifikace jím spáchané trestné činnosti, jeho přičetnosti v době jejího páchaní, včetně jeho osobnostních rysů, intelektových schopností a motivace jeho jednání, jakož i obecné a individuální věrohodnosti obou v době činů nezletilých poškozených dívek, jejich osobnostních charakteristik a intelektových schopností, včetně psychických následků chování a jednání obžalovaného na zdraví zejména nezl. [REDAKCE], především z obsahu a závěrů v přípravném řízení opatřených **znaleckých posudků z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie, klinické psychologie, sexuologie a pedopsychiatrie a z oboru školství a kultura – odvětví psychologie, resp. pedopsychologie** vypracovaných jak na osobu obžalovaného, tak i na obě poškozené nezletilé dívky, včetně doplňujících výsledků jejich autorů – příslušných znalců u hlavního líčení. Navíc měl krajský soud k dispozici i celou řadu více či méně důležitých **listinných a věcných důkazů**, včetně **přílohových trestních spisů** dokumentujících kriminální minulost obžalovaného, které ve svém celku doplňují shora uvedené důkazy hlavní a dokreslují tak i okolnosti celého případu.

Jak shora již uvedeno, mezi stěžejní a nejdůležitější přímé důkazy sloužící k objektivnímu posouzení celého případu, včetně okolností jemu předcházejících a po něm následujících, resp. k jeho nestrannému posouzení patřily pak od samého počátku přípravného řízení **svědecké výpovědi** obou poškozených dívek, čili v kritickém období **nezletilých** [REDAKCE] a [REDAKCE], ale i dalších výše již zmiňovaných tou či onou měrou ve věci zainteresovaných, byť nepřímých, svědků opatřené a realizované v rámci přípravného řízení a zejména pak v průběhu v předmětné kauze konaného hlavního líčení.

První z těchto dvou klíčových svědků, čili **poškozená nezl.** [REDAKCE] ve své procesně způsobilé výpovědi **z přípravného řízení** (č.l. 155-170), jejíž **obsah byl** na základě rozhodnutí soudu **u hlavního líčení v souladu s novelizovaným zněním ust. § 102 odst. 2 věta druhá tr. řádu a s odkazem na příslušné ust. § 20 zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů** (byť obžalovaný a jeho obhájce trvali na jejím osobním výsledku u hlavního

líčení, a to i přesto, že příslušné znalkyně z oboru zdravotnictví, resp. školství a kultura se specializací na pedopsychiatrii a pedopsychologii, realizující v přípravném řízení vyšetření jejího duševního stavu, osobnostních rysů a intelektových schopností, opakování jejího výsledku u hlavního líčení před soudem shodně, nezávisle na sobě, nedoporučily – viz č.l. 100, resp. 120) **přečten** (č.l. 431), když **navíc byl u hlavního líčení** ve smyslu výše cit. ustanovení tr. řádu a zákona o obětech trestných činů i **přehrán obrazový a zvukový záznam pořízený o tomto jejím výsledku** (č.l. 171, resp. 432), mj. potvrdila, že poté, co se její rodiče v roce 2007 rozvedli a společně s matkou a oběma bratry se od svého otce, resp. obžalovaného odstěhovali, přicházela s ním, sice nepravidelně, i nadále do styku. Nicméně od druhé poloviny roku 2008 s ním začala poměrně často jezdit vlakem a posléze i jeho osobními motorovými vozidly na různé poznávací výlety po hradech a zámcích, na koupaliště, do zoologických zahrad a na další místa v České republice. V té době, a to kdy začala navštěvovat [REDAKCE] třídu základní školy ([REDAKCE] rok 2008 až 2009), ji však proti její vůli začal při těchto výletech ve svém voze osahávat, dotýkal se jí rukou na prsou, na stehnech a mezi nohama, a to jak přes oblečení, tak i přímo na holém těle. Takto se k ní choval i přesto, že mu opakovaně sdělila, že se jí jeho počínání směřující vůči ní nelíbí, prosila jej, aby ho zanechal a nepokračoval v něm, odstrkával jej od sebe a pokoušela se i z míst, kde se k ní takto choval, utéci. Dále pak popsala, jakým způsobem si na ní násilím i při jednom z výletů vynutil na předním sedadle svého osobního vozidla manuální stimulaci, resp. masturbaci svého pohlavního údu až do vyvrcholení. V této souvislosti konstatovala, že ve chvíli, kdy obžalovaný vytáhl penis ze svých kalhot, snažila se z vozu utéci, avšak ten ji uchopil pevně za ruku, přitáhl ji k sobě, položil její ruku na svůj penis, pevně ji přitom držel a rychle s ní pohyboval po penisu nahoru a dolů. Ona jej žádala, aby svého jednání zanechal, on však nato nereagoval a pokračoval ve svém počínání. K tomu pak došlo v průběhu kritického období asi ve třech případech. K další z forem pohlavního zneužívání obžalovaným dále uvedla, že jí ve vozidle asi dvakrát svlékl kalhoty a spodní kalhotky, resp. si na ní vynutil, aby tak učinila a začal se poté jazykem dotýkat jejího přirození. V jednom případě se jí pak dokonce otec pokusil na předním sedadle svého vozidla zasunout svůj penis do jejího přirození, a to tím způsobem, že ji pevně uchopil za ruku, přitáhl ji k sobě, a přes její snahu vozidlo opustit, si ji následně násilím posadil na nohy, resp. na klín, rozepnul si poklopec u svých kalhot a držíc ji přitom kolem boků se poté zároveň snažil zasunout svůj penis do její pochvy. Ona se však bránila, prosila jej, aby svého jednání zanechal a nakonec se jí podařilo z vozu utéci. V důsledku tohoto jejího aktivního odporu došlo tak pouze k dotyku jeho penisu s jejím konečníkem. To byl pro ni asi ten nejhorší zážitek.

Pokud jde o [REDAKCE], nezl. [REDAKCE] potvrdila, že jako svoji blízkou až důvěrnou kamarádku skutečně opakovaně v kritickém období v několika případech požádala, aby jí dělala na zmíněných výletech s jejím otcem společnost, čemuž ona vyhověla a osobně se několika těchto výletů i zúčastnila. Konstatovala, že i při těchto společných výletech měl obžalovaný jak ji, tak i poškozenou [REDAKCE] v kritickém období nejen opakovaně osahávat na intimních místech, čili na prsou, stehnech a přirození, a to jak přes oblečení, tak i na holém těle, ale měl po nich i požadovat, aby mu obě společně nebo individuálně rukou manuálně stimulovaly pohlavní úd. V této souvislosti však při popisu této sexuální praktiky neuvedla žádné relevantní násilí ze strany obžalovaného, ani verbální či fyzický odpor, který by ona nebo poškozená [REDAKCE] vůči těmto jeho požadavkům aktivně kladly. Činily tak pouze z toho důvodu, že se ho obě bály. Poukázala i na to, že v několika případech je měl obžalovaný ve své garáži, kde jej společně navštěvovaly, přesvědčovat i k tomu, aby si před ním zkoušely

dámské spodní kalhotky – tzv. tanga, které pro ně kupoval, a dámské šaty a předváděly se mu v nich jako modelky. On je pak pozoroval a hladil je přitom po nohách. Při poznávacích výletech jim oběma měl navíc ukazovat časopisy s pornografickým obsahem, které měl uschovány v palubní skříňce svého vozidla umístěné naproti místu spolujezdce a zároveň je měl přitom hladit po stehnech. Kromě toho i potvrdila, že jim obžalovaný asi dvakrát měl na těchto výletech v průběhu jízdy svým osobním vozem pohrozit, že pokud se komukoli svěří s tím, jak se k nim chová, resp. je sexuálně obtěžuje a pohlavně zneužívá, skončí obě v dětském domově a on sám pak ve vězení, což u ní vzbudilo nejen obavy, že by k tomu mohlo dojít, ale i strach z toho, jak se k ní osobně zachová, pokud by se o všem někomu svěřila, a že by to navíc mohlo ublížit i její matce, která není zdravotně v pořádku. Proto se s tím nikomu z dospělých nesvěřila. Nicméně potvrdila, že o tom, že ji otec obtěžuje a že se ho bojí se později nakonec svěřila svým kamarádkám a spolužačkám [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. V této souvislosti dále konstatovala, že při zmíněných výletech jim oběma obžalovaný nakupoval drobné dárky a ošacení. V současné době má ke svému otci velmi negativní vztah, resp. „ho nenávidí za to, jak se k ní choval a co s ní dělal“, a stále se ho bojí, a to i z toho důvodu, že v minulosti, když byla malá, ji, starší bratry a zejména pak matku v podnapilosti opakovaně fyzicky napadal.

I obsah procesně způsobilé výpovědi druhé z klíčových přímých svědkyň, resp. **poškozené [REDAKCE] z přípravného řízení (č.l. 181-197)** byl pak z rozhodnutí soudu (obžalovaný a jeho obhájce naopak v jejím případě na osobním výslechu u hlavního líčení netrvali) **u hlavního líčení ve smyslu novelizovaného ust. § 102 odst. 2 věta druhá tr. řádu a s odkazem na ust. § 20 zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů rovněž přečten (č.l. 432), a následně byl v souladu s výše cit. ustanoveními tr. řádu a zákona o obětech trestných činů u hlavního líčení i přehrán obrazový a zvukový záznam pořízený o tomto jejím výslechu (č.l. 198, resp. 433).** Z obsahu této její výpovědi, který v zásadě, pokud jde o skutky pod body ad 2. a 3. obžaloby, koresponduje s obsahem shora uvedené velmi podrobné výpovědi poškozené nezl. [REDAKCE], mj. vyplynulo, že obžalovaného, ač s ním není v jakémkoli příbuzenském stavu, zná a oslovuje jej [REDAKCE], neboť její rodiče, resp. celá rodina ho dlouhodobě zná a stýká se i se členy rodiny [REDAKCE], kteří byli v minulosti jejich sousedy. Nezl. [REDAKCE] pak považuje za svoji „[REDAKCE]“ a patří mezi její nejlepší kamarádky. V této souvislosti konstatovala, že v době, kdy jí bylo kolem [REDAKCE]ti až [REDAKCE]ti let a nezl. [REDAKCE] kolem [REDAKCE]ti let, čili v období roků 2010 až 2011, se na její žádost osobně zúčastnila asi čtyři společných poznávacích výletů s obžalovaným po českých hradech a zámcích, do zoologických zahrad a na koupaliště, při kterých je obě v jím užívaných osobních motorových vozidlech při zastávkách v lese osahával na prsou, stehnech a přirození, a to nejen přes oblečení, ale i na holém těle, když navíc po nich požadoval, aby si před ním zkoušely i spodní kalhotky – tzv. tanga, která jim předtím zakoupil, aby je tak mohl přitom pozorovat. Nejméně v jednom případě byla svědky toho, jak obžalovaný ve svém vozidle olizoval nezl. [REDAKCE] proti její vůli i přirození. Navíc po nich obžalovaný jak ve své garáži, tak i ve vozidle při jednom z výletů, poté, co zastavil v lese, rovněž požadoval, aby mu manuálně stimulovaly až do vyvrcholení pohlavní úd, aniž by je však k tomu nutil násilím, s tím, že nejprve se na tom podílely obě společně a poté to požadoval na každé z nich samostatně. Ony se pak z obavy, že by je mohl v jednom z těchto případů z vozidla v lese vysadit, tomuto jeho požadavku společně podvolily. V této souvislosti poškozená [REDAKCE] poukázala na to, že jim obžalovaný přitom i vyhrožoval, že pokud se komukoli, a to nejen o

tomto konkrétním počinání, ale i o dalších vůči nim jím užívaných sexuálních praktikách, svěří, skončí obě v dětském domově a on ve vězení. Dále i potvrdila, že ještě v období, než začali společně jezdit na uvedené poznávací výlety, nutil je obě obžalovaný nejméně ve dvou případech k tomu, aby si na sebe oblékly nové dámské spodní kalhotky – tzv. tanga a předváděly se mu v nich jako modelky, za což každé z nich poté dal 50,- Kč s tím, aby si za to šly něco koupit. Navíc konstatovala, že obžalovaný jim oběma po tomto sexuálním obtěžování a pohlavním zneužívání buď poskytl drobné finanční obnosy s tím, aby si za to něco koupily, nebo jim koupil něco sám. Kromě toho i potvrdila, že vedle dámského spodního prádla měl obžalovaný ve své garáži volně položené barevné pornografické časopisy, které si před nimi sám i prohlížel, a poté je žádal, aby si je prohlížely i ony samy.

Matka poškozené nezl. [REDAKCE] – **svědkyně** [REDAKCE] ve svých obsahově shodných výpovědích **z přípravného řízení** (č.l. 208-215) i **hlavního líčení** (č.l. 433-455) mj. potvrdila, že o celém případě se dozvěděla někdy koncem měsíce ledna 2013 poté, co se obžalovaný vrátil z výkonu trestu odnětí svobody, který absolvoval ve Věznici VS ČR v [REDAKCE], a to od své důvěrné kamarádky [REDAKCE] – matky poškozené [REDAKCE]. Tu však již předtím o věci informovala její snacha [REDAKCE], které se o všem svěřila právě poškozená [REDAKCE]. Svědkyně konstatovala, že po rozvodu manželství s obžalovaným v měsíci březnu 2007 udržoval tento osobní kontakt zejména s jejich nezletilou [REDAKCE] [REDAKCE], kterou začal s jejím souhlasem prakticky od poloviny roku 2009 celkem pravidelně brát na poznávací výlety po České republice. Na tyto výlety, např. po českých hradech a zámcích, na koupaliště nebo do zoologických zahrad apod., kterých se postupem času zúčastňovala i tehdy nezletilá [REDAKCE], neboť [REDAKCE] [REDAKCE] již nechtěla na ně s obžalovaným jezdit sama, cestovali pak společně buď vlakem nebo obžalovaným v té době užívanými osobními motorovými vozidly. Po návratech z těchto výletů či ze setkání s obžalovaným, z nichž si vždy nezl. [REDAKCE] přivážela nové oblečení a drobné finanční obnosy, které obžalovaný dával i [REDAKCE], však nikdy ani na jedné z nich nezaregistrovala jakékoli významné změny v jejich chování či na jejich psychice. Proto bylo pro ni velkým překvapením až šokem, když se někdy koncem měsíce ledna 2013 dozvěděla o tom, že obě dívky měly být v kritickém období obžalovaným sexuálně obtěžovány i pohlavně zneužívány, byť poté, co si dala některé projevy, chování a jednání obžalovaného, ale i obou dívek, a zejména pak [REDAKCE] [REDAKCE], z minulosti do souvislostí, všemu, co obě dívky k celému případu postupně uváděly, uvěřila. Konstatovala, že obžalovaný by takovéhoho sexuálně motivovaného chování a jednání vůči nim, a to i s ohledem na její zkušenosti s ním v době trvání jejich manželství, skutečně schopen byl. Dále poukázala i na to, že obžalovaný se prakticky nikdy o svoji rodinu a výchovu všech tří nezletilých dětí nezajímal, neplatil na ně řádně výživné, v mládí je nepřiměřeně tělesně trestal a vůči ní se pak zejména v opilosti dopouštěl, a to i před dětmi, domácího násilí. V této souvislosti upozornila i na nestandardní sexuální praktiky, které obžalovaný užíval v průběhu manželství v jejich intimním životě. Navíc uvedla, že za doby trvání jejich manželství obžalovaný uschoval v bytě, ale i v garáži erotické časopisy a rovněž i nové a cizí použité dámské spodní prádlo, resp. spodní kalhotky, a to i tzv. tanga, když v jednom případě dokonce s nejstarším [REDAKCE] [REDAKCE] společně i zaregistrovali, že obžalovaný má na sobě dámské spodní kalhotky. Zároveň vyloučila, že by ona sama měla ve zmíněné garáži uschován cestovní kufr a v něm pak své spodní prádlo. Svoji [REDAKCE] [REDAKCE] charakterizovala jako komunikativní, někdy i uzavřenou, nicméně pravdomluvnou dívku, s níž nikdy neměla takovou zkušenost, že by jí tato vědomě lhala,

vymýšlela si či se snažila být za každou cenu středem pozornosti. Obdobně charakterizovala i poškozenou [REDAKCE] s tím, že oběma dívkám ohledně celého případu naprosto důvěřuje, věří jim, že mluví pravdu a nemá tudíž důvod pravdivost jejich výpovědí jakkoli zpochybňovat. Nicméně potvrdila, že okolnosti celého případu s ní odmítla [REDAKCE] řešit a svěřila se nakonec velmi stručně pouze jejímu partnerovi, resp. druhovi [REDAKCE] a ještě předtím i některým svým kamarádkám a spolužačkám. Především u hlavního líčení pak svědkyně opakovaně kategoricky odmítla obhajobu obžalovaného, že by proti němu celý případ sama či společně se svým druhem [REDAKCE] vykonstruovala, aby se mu tak pomstila, resp. že by se z jejich strany mělo jednat přímo o spiknutí proti jeho osobě, které proti němu zosnovala, a že by dokonce obě poškozené dívky přímo navedla k tomu, aby jej křivě obvinily. Zcela jednoznačně vyloučila i tvrzení obžalovaného, že by mu měla někdy v měsíci únoru 2008 v restauraci [REDAKCE]“ ve [REDAKCE] v průběhu taneční zábavy mj. i před manžely [REDAKCE] dokonce vyhrožovat v tom smyslu, že „ho stejně dostane za každou cenu na spoustu let do kriminálu“, když toto jeho nařčení označila za nepravdivé a smyšlené, a to proto, že k tomu neměla jakýkoli důvod.

Svědék [REDAKCE] – druh matky poškozené nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] jak **v přípravném řízení** (č.l. 231-235), tak **i u hlavního líčení** (č.l. 455-462) shodně pouze konstatoval, že o celém případě se pouze rámcově dozvěděl někdy na přelomu měsíců leden a únor 2013 od své družky, které se o tom měla svěřit matka poškozené [REDAKCE] – [REDAKCE]. Tu pak na to předtím upozornila její [REDAKCE] [REDAKCE], kterou o tom, že obžalovaný měl v minulosti zneužívat svoji nezletilou [REDAKCE] [REDAKCE], měla spontánně informovat právě poškozená [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že nezl. [REDAKCE] své matce k tomu odmítla cokoli sdělit, oslovil ji nakonec on sám, přičemž ta se mu s plácem nakonec svěřila s tím, že ji otec, resp. obžalovaný měl skutečně v minulosti pohlavně zneužívat, resp. ji osahávat, a to i na přirození. V této souvislosti vyslovil pak svědek opakovaně, a to zejména u hlavního líčení, přesvědčení, že i s ohledem jak nezl. [REDAKCE] zná, mluvila tato pravdu a on ji v tomto směru věří s tím, že by ani nebyla schopna si takovouto lež, resp. křivě obvinění svého otce vymyslet a vykonstruovat. Pokud jde o osobu obžalovaného, svědek potvrdil, že jej zná již řadu let, jejich vzájemné vztahy jsou dobré a že mezi sebou neměli nikdy v minulosti jakékoli problémy či konflikty. Proto i zcela kategoricky odmítl možnost, že by se jakýmkoli způsobem v souvislosti s tímto případem podílel na jeho křivém obvinění či že by se stal dokonce součástí spiknutí proti němu, které by měla účelově zosnovat [REDAKCE] s cílem se mu tak pomstít. Navíc odmítl i možnost, že by tato obě poškozené dívky měla i navádět, aby obžalovaného takto křivě obvinily. K osobě a pověsti poškozené [REDAKCE] pak svědek nebyl schopen se objektivně vyjádřit, neboť ji prakticky nezná.

Bratr poškozené nezl. [REDAKCE] – **svědek [REDAKCE], ml.** ve svých obsahově v zásadě shodných výpovědích **z přípravného řízení** (č.l. 237-241) **i hlavního líčení** (č.l. 462-471) mj. uvedl, že nikdy nebyl očitým svědkem jakéhokoli nevhodného sexuálně motivovaného chování svého otce, resp. obžalovaného vůči své nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE], byť na druhou stranu připustil, a to na základě zkušeností s ním, různých nepřímých signálů a jeho podezřelého chování, že tomu tak ve skutečnosti mohlo i být. On se pak později své sestry [REDAKCE] dotazoval, zda k něčemu mezi ní a otcem v minulosti došlo, přičemž ona mu měla bez jakýchkoli dalších podrobností pouze sdělit, že ano, aniž by se však k tomu dále jakkoli vyjádřila. Na své dětství nevzpomínal v dobrém, neboť otec se o rodinu a zejména o něho a

jeho mladšího bratra ■■■■■ nestaral, nejevil o ně prakticky vůbec zájem a nepřiměřeně je i tělesně trestal, neplatil na ně ani na sestru ■■■■■ výživné a často se dopouštěl vůči jejich matce za trvání manželství domácího násilí. Potvrdil i, že otec shromažďoval v jejich bytě pornografické časopisy, které měl uloženy nejen v šatní skříni, ale i ve svém osobním motorovém vozidle, a byly tudíž volně přístupné, a že se v jednom případě nechtěně stali společně s matkou svědky i toho, že otec měl na sobě pod kalhotami místo pánského spodního prádla růžové dámské spodní kalhotky, což mu nepřipadalo zcela normální. Mezi další zvláštnost, která mu z minulosti utkvěla ohledně otce v paměti, bylo i to, že cca před třemi až čtyřmi léty jej přistihl v zahradní chatce v bydlišti svého dědy v obci ■■■■■ poblíž hradu ■■■■■ na ■■■■■, jak si v přítomnosti obou poškozených dívek prohlíží pornografický časopis. I on pak jednoznačně vyloučil, že by jak jeho matka ■■■■■, tak i obě poškozené dívky obžalovaného křivě obvinily, a že by měly jakýkoli důvod či zájem proti němu celý případ vykonstruovat s cílem se mu pomstít apod.. V této souvislosti zejména u hlavního líčení konstatoval, že věří tomu, co sestra ■■■■■ ve věci proti otci vypovídala s tím, že jak ji osobně zná, nikdy by si tak závažné obvinění vůči němu nebyla schopna vymyslet a ani by k tomu, pokud by to pravda nebyla, neměla jakýkoli důvod a motiv.

Matka poškozené ■■■■■ – svědkyně ■■■■■ při výsleších v rámci přípravného řízení (č.l. 267-273) i u hlavního líčení (č.l. 474-484) mj. zejména potvrdila, že o tom, že obžalovaný měl v kritickém období sexuálně obtěžovat a pohlavně zneužívat svoji nezletilou ■■■■■ se dozvěděla někdy koncem měsíce ledna 2013 od své snachy ■■■■■, které se nedlouho předtím o tom, byť nechtěně, svěřila dcera ■■■■■. K jejím dotazům jí pak tuto skutečnost posléze dcera potvrdila s tím, že v minulosti měla přistihnout obžalovaného v jeho garáži, jak s nezl. ■■■■■ „něco dělají“, že při společných výletech vlakem jim obžalovaný ukazoval dámské spodní kalhotky – tzv. tanga a žádal je, aby se mu v nich později předváděly, a že i osahával nezl. ■■■■■. Později se pak ■■■■■ měla svěřit ■■■■■, že i ji obžalovaný při těchto výletech osahával na prsou a přirození, což i jí dcera následně sama potvrdila a upřesnila s tím, že nezl. ■■■■■ obžalovaný navíc olizoval i přirození a jí pak osahával na prsou a přirození, aniž by však k tomu uvedla jakékoli další podrobnosti. Pouze konstatovala, že obžalovaný jim na těchto výletech kupoval různé dárky, zejména oblečení, a dával jim drobné finanční obnosy. Z posledního společného výletu se pak dcera ■■■■■ vrátila „divná a byla zaražená“ a oznámila jí, že již s nimi na výlety jezdit nebude. U hlavního líčení svědkyně navíc uvedla, že se od obou poškozených dívek později dozvěděla, že obžalovanému dokonce musely manuálně stimulovat pohlavní úd a on jim při tom měl i pomáhat. K osobě obžalovaného se vyjádřila velmi negativně s tím, že vedl vždy jen sexistické řeči, nestaral se o rodinu, neplatil na své děti výživné a nepřiměřeně je i tělesně trestal a často se dopouštěl na své tehdejší manželce ■■■■■ i domácího násilí. Opakovaně i konstatovala, že oběma poškozeným dívkám věří, neboť je považuje za pravdomluvné s tím, že by nebyly v žádném případě schopny, pokud by vše nebyla pravda a osobně by neprožily sexuálně motivované útoky ze strany obžalovaného, jej křivě obvinít a celý případ proti němu vykonstruovat. Obdobně se vyjádřila i k ■■■■■ s tím, že tato neměla a ani nemá rovněž žádný důvod či motiv obžalovaného křivě obvinít a za cokoli se mu mstít, a že nikdy nebyla ani svědky toho, že by mu vyhrožovala, a to např. tím, že ho dostane do kriminálu apod.. Potvrdila i, že obě poškozené dívky se obávaly komukoli o tomto chování a jednání obžalovaného k nim svěřit, neboť se za to styděly a měly i strach, aby jim neublížil, zvláště když jim měl dokonce i vyhrožovat, že pokud se o tom někde zmíní a nebudou dělat

to, co od nich požaduje, skončí obě v dětském domově a on ve vězení. Kromě toho se nezl. ■■■■■ obávala i toho, že pokud by se o všem svěřila své nemocné matce, ublížilo by jí to a zanechalo by to na jejím zdraví negativní následky. Svědkyně rovněž konstatovala, že jí bylo známo, že obžalovaný ve svém bytě shromažďoval pornografické časopisy a později se od obou poškozených dívek i dozvěděla, že jim měl právě takovéto časopisy nabízet, aby si je prohlédly.

Ze **svědecké výpovědi** ■■■■■ – snachy ■■■■■ a zároveň i švagrové poškozené ■■■■■ **z přípravného řízení** (č.l. 279-284), jejíž **obsah byl nakonec se souhlasem procesních stran v souladu s ust. § 211 odst. 1 tr. řádu u hlavního líčení přečten** (č.l. 527), neboť nebyla schopna se ze zdravotních důvodů hlavního líčení osobně zúčastnit (viz její písemná omluva, resp. lékařské zprávy o jejím zdravotním stavu na č.l. 390-391), mj. vyplynulo, že někdy koncem měsíce ledna 2013 se jí měla při důvěrném rozhovoru poškozená ■■■■■ nevědomky svěřit s tím, že v minulosti přistihla nezl. ■■■■■ v garáži svého ■■■■■, resp. obžalovaného, „jak mu ho kouří“. Zároveň však svědkyně připustila, že s ohledem na odstup času, již není schopna přesně toto její vyjádření slovo od slova zopakovat a interpretovat. K jejímu dotazu, zda se i ji pokoušel obžalovaný sexuálně obtěžovat či pohlavně zneužívat, se však poškozená ■■■■■ vyjádřila negativně a popřela to. Tuto informaci pak následně asi až po 14-ti dnech přesto sdělila, byť si to ■■■■■ nepřála, její matce a zároveň své tchýni ■■■■■, která to poté oznámila i matce nezl. ■■■■■, a ta vše posléze po několika dnech ohlásila na Policii ČR ve ■■■■■. I tato svědkyně potvrdila, že z doslechu ví, že obžalovaný, kterého ona však osobně prakticky nezná, rád vedl ve společnosti sexistické řeči a narážky, a že nemá dobrou pověst. K osobě poškozené ■■■■■ a k její pravdomluvnosti se svědkyně vyjádřila v tom smyslu, že ji zná jako komunikativní, nicméně naivní a velmi důvěřivou, dívku, která ji považuje za důvěrnou kamarádku, a že ona sama na ní vždy pozná, pokud lže s tím, že se ke lži však posléze vždy přizná. Proto ji věří a je přesvědčena o tom, že by si tak závažné obvinění obžalovaného, jemuž ona osobně nedůvěřuje, neboť na ni působí nevěrohodně až odpudivě s tím, že dle jejího názoru by byl i schopen tohoto sexuálně motivovaného chování a jednání vůči oběma poškozeným dívkám, nikdy nebyla schopna vymyslet a vykonstruovat je.

Na základě rozhodnutí soudu **byl též u hlavního líčení v souladu s novelizovaným zněním ustanovení § 102 odst. 2 věta druhá tr. řádu přečten** (č.l. 517-518) i **obsah procesně způsobilých svědeckých výpovědí** kamarádek a spolužaček nezl. ■■■■■, resp. **osob mladších 15-ti let z přípravného řízení, a to nezletilých** ■■■■■ (č.l. 295-297 – byť obžalovaný a jeho obhájce na jejím osobním výslechu u hlavního líčení trvali) a ■■■■■ (č.l. 301-303).

Nezl. ■■■■■ pak v této souvislosti mj. uvedla, že ■■■■■ 2012 se jí nezl. ■■■■■ měla poprvé ve škole s pláčem svěřit s tím, že ji měl otec osahávat a znásilnit, a že jí to bylo nepříjemné a nechce, aby se to ještě opakovalo. Vzhledem k tomu, že to ona sama považovala za důležité, poznamenala si tuto informaci do svého diáře (fotokopii příslušného listu z diáře poté prostřednictvím své matky i zaslala jako důkazní materiál policejní komisařce k založení do trestního spisu – č.l. 299-300). Další podrobnosti jí k tomu však nezl. ■■■■■ nesdělila, nicméně se o tom před ní zmínila ještě nejméně třikrát, a následně se s tím svěřila i dalším spolužačkám, a to ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■.

Z obsahu svědecké výpovědi **nezl. [REDAKCE]** rovněž vyplynulo, že se i jí měla její kamarádka **nezl. [REDAKCE]** již na konci [REDAKCE] třídy základní školy, čili asi v roce 2010, svěřit s tím, že ji otec, resp. obžalovaný osahával na prsou a mezi nohama, aniž by však k tomu uváděla jakékoli další podrobnosti. Později až v [REDAKCE] třídě, tedy v průběhu druhé poloviny roku 2012, se pak o tom znovu zmínila, a to nejméně dvakrát, i před dalšími spolužačkami [REDAKCE], [REDAKCE] a posléze i před [REDAKCE]. Navíc se s tím svěřila i spolužačce [REDAKCE] [REDAKCE]. Všechny ji pak přesvědčovaly, aby to oznámila někomu z dospělých, což ona však odmítala s tím, že se bojí, aby z toho nebyl „velký problém“.

Obsah výpovědí obou shora uvedených svědkyň v zásadě potvrdily i v přípravném řízení vyslechnuté **další kamarádky a spolužačky nezl. [REDAKCE]**, a to **nezletilé [REDAKCE] a [REDAKCE]** (úřední záznamy o jimi ve smyslu ust. § 158 odst. 6 tr. řádu **podaných vysvětlení** – č.l. 307-308 – **byly pak se souhlasem procesních stran u hlavního líčení v souladu s ust. § 211 odst. 6 tr. řádu přečteny** - č.l. 517).

Soudem k **hlavnímu líčení** předvolaná bývalá třídní učitelka poškozené [REDAKCE] ze Základní školy [REDAKCE] – [REDAKCE] (č.l. 492-495) mj. potvrdila, že na podzim roku 2012 u ní zaznamenala celkovou změnu v jejím chování, kdy se prakticky vyčlenila z třídního kolektivu, kterého se začala stranit, byla tichá a uzavřená, neaktivní a začala mít i problémy se školní docházkou. Avšak koncem roku 2012 vše odeznělo a vrátilo se do normálu, začala být opět komunikativní jako dříve a nebyly s ní již žádné zásadní problémy. Nicméně o celém případě vůbec nevěděla a poprvé se o něm podrobněji dozvěděla z předvolání a poté až v průběhu ve věci v předmětné trestní kauze konaného hlavního líčení. Poškozenou [REDAKCE] pak charakterizovala velmi pozitivně s tím, že jí v zásadních věcech nikdy nelhala a dle jejího přesvědčení by ani nebyla schopna takového obvinění proti obžalovanému vykonstruovat a křivě jej obvinít ze spáchání předmětné sexuálně motivované trestné činnosti.

Z obsahu v souladu s ust. § 211 odst. 6 tr. řádu u **hlavního líčení se souhlasem procesních stran přečteného úředního záznamu o podaném vysvětlení třídní učitelky nezl. [REDAKCE]** ze Základní školy [REDAKCE] – [REDAKCE] (č.l. 517) pořízeného podle § 158 odst. 6 tr. řádu v přípravném řízení kromě jiného vyplynulo, že **nezl. [REDAKCE]** se ve škole chová přiměřeně svému věku, v kolektivu spolužáků nemá problémy, je aktivní a má přirozenou autoritu, kterou si nepotřebuje ničím jiným získávat. V současné době s ní nejsou jakékoli výchovné či jiné problémy.

Svědék obhajoby [REDAKCE], který byl u **hlavního líčení** (č.l. 484-491) vyslechnut na žádost obžalovaného a jeho obhájce pouze konstatoval, že jako otec poškozené [REDAKCE], ale i jako přítel obžalovaného nemohl a stále není schopen uvěřit tomu, že by tento mohl v kritickém období sexuálně obtěžovat a pohlavně zneužívat obě poškozené dívky, resp. že „by to do něho nikdy neřekl“. Nicméně však opakovaně zdůraznil, že své dceři [REDAKCE] důvěřuje a tudíž nakonec věří i tomu, že se obžalovaný tohoto sexuálně motivovaného chování a jednání vůči oběma dívkám skutečně dopustil. Potvrdil i, že jemu osobně se dcera [REDAKCE], kterou on sám považuje za pravdomluvnou, nikdy, a to ani v současné době, o celém případě nesvěřila. Zároveň vyloučil, že by obžalovaný uschoval ve svých osobních

motorových vozidlech, jimiž společně v kritickém období jezdili za prací, pornografické časopisy, a že by byl někdy v minulosti svědky toho, že se obžalovaný vůči své bývalé manželce dopouští domácího násilí. Nevšiml si ani, že by obžalovaný někdy na sobě nosil dámské spodní kalhotky s tím, že pokud ví, tak nosil slipy. Odmítl i, že by před ním či ve společnosti vedl sexistické řeči a narážky.

I další z rodinných přátel a bývalých spolupracovníků obžalovaného – **svědek** [REDAKCE] slyšený **u hlavního líčení** (č.l. 495-502) nebyl rovněž schopen, tak, jak zná obžalovaného i poměry v jeho rodině, uvěřit tomu, z čeho je tento obžalován. Nikdy si pak, a to i při společných cestách s obžalovaným a jeho nezletilou dcerou [REDAKCE], nevšiml na chování a jednání obžalovaného, i ve vztahu k ní, ničeho podezřelého, co by mohlo nasvědčovat tomuto jeho obvinění. Po charakterové a povahové stránce obžalovaného hodnotí velmi pozitivně, byť připustil, že měl, resp. stále má problémy s alkoholem. Nevěděl, a to ani z doslechu, nic o tom, že by se obžalovaný v době trvání manželství dopouštěl vůči své bývalé manželce [REDAKCE], kterou rovněž velmi dobře zná, domácího násilí a nebyl nikdy osobně přítomen ani jakémukoli jejich vzájemnému slovnímu či fyzickému konfliktu apod. nebo dokonce tomu, že by mu [REDAKCE] vyhrožovala, že jej dostane do vězení. Potvrdil rovněž, že zejména v době po rozvodu jejich manželství se z obžalovaného stal bezdomovec a byl tudíž schopen si na sebe jednorázově obléci cokoli, aby měl něco na sobě, tzn. i dámské spodní prádlo, kteréžto oblečení získával darem, a poté, co již nebylo k nošení, je vyhodil. Že by vůči svým nezletilým dětem užíval nepřiměřené výchovné metody a tělesné tresty, pak svědek rovněž nevěděl. K jeho eventuálním partnerkám, s nimiž měl po rozvodu manželství udržovat vztahy, pak nebyl schopen se jakkoli vyjádřit.

Z obsahu **svědeckých výpovědí** dalších přátel obžalovaného – **manželů** [REDAKCE] a [REDAKCE] **z hlavního líčení** (č.l. 502-506, resp. 506-512), kteří rovněž nebyly a ani nejsou stále schopni uvěřit tomu, že by se tento dopustil, resp. byl schopen se vůbec dopustit předmětné zažalované sexuálně motivované trestné činnosti vůči oběma poškozeným dívkám, pak mj. vyplynulo vcelku pozitivní hodnocení jeho charakterových a povahových vlastností. Ani jeden z nich však nepotvrdil jím opakovaně prezentované tvrzení, že by se někdy v minulosti, konkrétně dne [REDAKCE], měli osobně v restauraci „[REDAKCE]“ ve [REDAKCE] stát svědky slovního konfliktu mezi obžalovaným a jeho bývalou manželkou [REDAKCE], při kterém by mu tato měla vyhrožovat, že ho „dostane do kriminálu.“

Za tohoto důkazního stavu se tak jedním ze stěžejních a pro objektivní posouzení celého případu velmi podstatným a zásadním důkazem stal pro soud v rámci jeho rozhodování o vině obžalovaného, resp. o právní kvalifikaci jednotlivých skutků jím spáchané sexuálně motivované trestné činnosti mravnostního i násilného charakteru kladené mu obžalobou za vinu především **znalecký posudek z oboru školství a kultury – odvětví psychologie se specializací pedopsychologie** (č.l. 87-103) vypracovaný **v přípravném řízení na obě poškozené dívky – nezl.** [REDAKCE] (č.l. 99-100) a [REDAKCE] (č.l. 101-103) příslušnou **znalkyní PhDr. Ivou Košťálovou** a to zejména za účelem komplexního vyhodnocení jejich osobnostních struktur, intelektových schopností a jejich obecné věrohodnosti, když závěry vyplynuvší z jeho obsahu následně zrekapitulovala a doplnila jeho autorka i **v rámci** ve věci konaného **hlavního líčení** (č.l. 522-526).

Pokud jde o **poškozenou nezl. ██████████**, vyplynulo pak z prezentovaných znaleckých závěrů, že její intelektové schopnosti jsou celkově průměrné a jsou vyrovnané ve všech složkách. Má velmi dobrou vyjadřovací schopnost, slovní zásobu a pohotovost. Je schopna i abstraktních myšlenkových operací v úrovni až mírně nadprůměrné a má věku odpovídající vědomosti, dobře se orientuje v praktických situacích a má rovněž velmi dobrý sociální odhad. Její osobnost je temperamentově výrazněji extrovertní, se sklonem k silné a pohotové reakci, když v sociálních vztazích zaujímá spíše mírně dominantní postavení, dokáže se prosadit a hájit zdatně své zájmy. Autoritě se ale podřizuje bez problémů, v plnění úkolů je poměrně zodpovědná, sociální normy dodržuje a nemá tendenci je překračovat. Citově je pak vyvážená, své impulzy kontroluje a je u ní patrná mírně zvýšená vnitřní nejistota, pro kterou potřebuje oporu okolí, byť jinak je spíše svévolná a samostatná. V této souvislosti znalkyně dále uzavřela, že nezl. ██████████ je obecně schopna správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události na jejím věku odpovídající úrovni. Vnímání předmětné události může být pak lehce zkresleno vysokou emoční zátěží s tím, že zapamatování si skutkového děje je u ní negativně mírně ovlivněno velkým časovým odstupem a reprodukce prožitého může být tudíž nepřesná. Obsah její výpovědi před policejním orgánem v rámci přípravného řízení pak znalkyně vyhodnotila jako reprodukci skutečně prožitých událostí. Konstatovala zároveň, že nezl. ██████████ nemá sklony k patologické lhavosti, k záměrnému účelového blokování ani zkreslování skutečností s tím, že přesnost její výpovědi je snížena velkým časovým odstupem od některých prožitých událostí, což mohlo způsobit nepřesnost v časových údajích i v údajích o počtu útoků, vybavení si detailů a v přesném popisu např. okolností, místa a posloupnosti dějů. Jako celek lze pak její výpověď považovat za pravdivou. Dále znalkyně konstatovala, že nezl. ██████████ je dobře začleněná v nové rodině matky i ve svém širším sociálním okolí a že její otec, resp. obžalovaný pro ni byl důležitou rodičovskou postavou, vnímala jej jako autoritu a respektovala ho v jeho roli rodiče. Nicméně její vztah k němu byl silně ambivalentní, neboť jej na jednu stranu měla ráda, přijímala jeho zájem o ni a také jej vnímala jako autoritu, když na druhou stranu však z něho měla obavy, a to i na podkladě jeho dřívějšího chování v rodině, a čím dál větší odpor a strach. Jeho chování a jednání, které je mu kladeno obžalobou za vinu, mělo na psychický stav a vývoj nezl. ██████████ negativní vliv. Dokázala však zvýšené napětí snést a pravděpodobně kompenzovat natolik, že aktuálně na ní nezanechalo zjevné výrazné projevy traumatizace. Přesto znalkyně poukázala na to, že následky tohoto jeho chování na ni nelze do budoucna odhadnout s tím, že je vysoce pravděpodobné, že se mohou u ní projevit v prožívání sexuální intimity v dospělosti, když také pravděpodobně ovlivní i její normální sociální vývoj v sexuální oblasti, a to spíše směrem k větší stydlivosti a problémům v navazování intimních vztahů. Dále upozornila i na to, že nezl. ██████████ nebyla zpočátku schopna posoudit chování a jednání svého otce, resp. obžalovaného (viz první popisované události v garáži), nicméně později je již byla schopna hodnotit minimálně jako nepříjemné a nepatřičné. Svůj nesouhlas s jeho chováním a jednáním byla však schopna dát dostatečně najevo, a najevo jej i dávala, ale vzhledem k vzájemnému stavu a opakovanému nevyslyšení, jakož i narůstajícímu strachu z něho byla její obrana slabší. V této souvislosti i uvedla, že nezl. ██████████ byla se svými negativními prožitky osamocená, styděla se a bála se někoho požádat o pomoc a proto mohla být ve své obraně blokována a inhibovaná, resp. utlumená až pasivní (např. si netroufla z vozidla obžalovaného utéci). V závěru svého znaleckého posudku pak znalkyně konstatovala, že nezl. ██████████ je obecně sociálně velmi zdatná a její vyjadřovací schopnosti i celkově schopnost výpovědi jsou velmi dobré, a je proto po této stránce způsobila k dalším

úkonům trestního řízení. Přesto vyšetřování celého případu, event. opakované navrácení se k prožitému pro ni představuje velmi vysokou emoční zátěž, a mohlo by tudíž dojít i k sekundární viktimizaci (proces, ve kterém se člověk stává obětí trestného činu). Proto doporučila, v případě nutnosti pokračovat v úkonech trestního řízení, aby byl její výslech realizován rozhodně bez přítomnosti obžalovaného i většího množství osob, a to v oddělené místnosti.

V případě **poškozené** [REDAKCE] dospěla znalkyně k závěru, že její celkové rozumové schopnosti se pohybují v pásmu lehké [REDAKCE]. Vážne u ní zejména verbální část, včetně slabší slovní zásoby a deficitu mechanické paměti, a výrazně oslabena je u ní i schopnost abstraktních myšlenkových operací. Dobře se však orientuje v praktických situacích. Její osobnost prochází v současné době pubertálními změnami. Temperamentově je výraznější extrovert, se sklonem k bezprostřední a povrchnější reakci a prožívání. Vnitřní tenze však u ní není zvýšená. Sociální normy dodržuje, má věku přiměřenou potřebu mírně testovat autoritu, ale bez větších problémů se umí autoritě přizpůsobit. Dále znalkyně uzavřela, že její schopnost správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události je omezená celkovou úrovní jejího intelektu. Prožité události je jistě schopna vnímat a citlivě prožívat, ale její paměť je oslabená. Navíc není ani schopna si události časově přesněji zařadit a nepřesnosti tak mohou nastat i v udávání počtu. V reprodukci může u ní docházet ke zkreslení, a to zejména v celkovém hodnocení a popisu např. časových sousledností, počtu a okolností. Naopak sníženou úrovní kognitivních schopností není negativně ovlivněn popis jednotlivostí a detailů, což u ní platí jak obecně, tak i vzhledem k vyšetřované události. Celkově však znalkyně výpověď poškozené [REDAKCE] před policejním orgánem v rámci přípravného řízení označila za reprodukci skutečně prožitých událostí. I v jejím případě rovněž dospěla k závěru, že nemá sklony k patologické lhavosti a k záměrnému účelového blokování nebo zkreslování skutečností. Přesto je hodnota její výpovědi, zejména její přesnost, snížena omezenými rozumovými schopnostmi. Je totiž schopna na otázku, která má stejný smysl, ale je jinak formulovaná, odpovědět i téměř opačně, čímž tak může docházet k nepřesnostem. Nicméně celkově lze její výpověď považovat za věrohodnou. Dále znalkyně poukázala na to, že sociální vztahy poškozené odpovídají jejímu věku, respektuje autoritu rodičů i autoritu jiných vychovatelů. S obžalovaným pak neměla nikdy bližší citový vztah, byl pro ni neznámou a bezpečnou postavou z jejího okolí, resp. dospělou autoritou. Na společné výlety však nezačala jezdit z důvodu vztahu k němu, ale kvůli zážitku, změně a rovněž i kvůli vztahu ke své kamarádce nezl. [REDAKCE]. Chování a jednání obžalovaného ji však překvapilo a pravděpodobně se k němu neuměla vyhraněně postavit a neuměla si ho ani vysvětlit. Později se ho začala bát, když v současné době má k němu vztah respektu, strachu a chce se od vztahu s ním distancovat. Dle znalkyně nelze spolehlivě popsat a určit, jaký vliv mělo chování a jednání obžalovaného na psychický stav poškozené, když ani její okolí neuvádí žádné výrazné změny či nápadnosti v jejím chování. Přesto je pravděpodobné, že k negativnímu ovlivnění její psychiky a dalšího vývoje došlo. Lze totiž spatřovat minimálně nepřímou souvislost jejího časného zahájení sexuálního života a v kritickém období prožitého děje. Chování a jednání obžalovaného pak může u ní zanechat dokonce i trvalé následky, a to ve vztahu k navazování intimních vztahů, spíše ve smyslu jejich povrchnosti. Znalkyně dále poukázala i na to, že poškozená byla, s ohledem na svůj intelektový deficit, schopna posoudit chování a jednání obžalovaného, jeho význam a dopad pouze částečně. Svůj nesouhlas byla schopna dát dostatečně najevo, ale pouze v rámci vztahu dítěte k dospělému. Pokud tedy obžalovaný na její nesouhlas nedbal, nebyla schopna jej zesilovat a v jeho chování a jednání mu tak účinně

zabránit. Její způsobilost k dalším úkonům trestního řízení označila znalkyně jako omezenou s tím, že vzhledem ke svému intelektovému deficitu je schopna podat jen omezeně přesnou výpověď a na opakované otázky, pokud budou odlišně formulovány, je pak schopna vypovídat dokonce i rozporuplně. I v jejím případě znalkyně uzavřela, že z hlediska dalšího sociálního vývoje není její další vyšetřování v předmětné trestní kauze rovněž vhodné, neboť by u ní mohlo dojít k sekundární viktimizaci či k fixaci vzpomínek. Proto doporučila, pokud by byla její osobní účast na dalších fázích trestního řízení nezbytně nutná, aby byl její výslech realizován bez přítomnosti obžalovaného.

Při svém výslechu u **hlavního líčení** znalkyně, s odkazem na závěry vyplývající z obsahu jí ve věci vypracovaného znaleckého posudku, ke konkrétním dotazům předsedy senátu, státní zástupkyně a obhájce obžalovaného mj. dále uzavřela, že nezl. [REDAKCE] rozhodně nemá sklony k patologické lhavosti či k záměrnému účelovému blokování ani ke zkreslování skutečností s tím, že u ní mohlo v jejích výpovědích dojít ke zkreslení pouze vlivem časového odstupu a vlivem emoční náročnosti výslechů. Znalkyně zcela jednoznačně konstatovala, že při intelektu nezl. [REDAKCE] by tato nebyla schopná vykonstruovat obvinění vůči obžalovanému jako takové. Je sice schopna pohotové reakce na konkrétní situaci, nicméně není schopna dlouho držet takovýto složitý konstrukt ve své paměti. Důvod, proč tak dlouho „nosila v sobě“ předmětné chování a jednání obžalovaného vůči ní a neprojevovala to navenek, vysvětlila znalkyně především ambivalentní, resp. dvojakou vazbou k obžalovanému, neboť na jednu stranu nechtěla přijít o kontakt s otcem a obávala se i ztráty jeho přízně a na straně druhé nechtěla ani přijít o poznávací výlety s ním a o prospěch (dárky, ošacení, drobné finanční obnosy), který jí z účasti na těchto výletech plynul. Současně se bála, že v případě, že se o jeho chování a jednání někomu svěří, bude to problém a bylo tudíž pro ni jednodušší vše strpět a problém nevyvolávat. Svého otce respektovala jako rodiče, měla ho ráda, měla s ním vazbu jako s rodičem, užívala si dění, které jí nabízel, avšak bála se ho. Nicméně poté se dostala do jakési „pasti“, tedy, že spolu měli nějaké tajemství a jakmile by ho odmítla, tak by existoval předpoklad, že by se jí okolí vyptávalo, proč již s otcem nechce na výlety jezdit atd.. Proto také požádala svoji kamarádku [REDAKCE], aby jezdily na výlety společně, neboť se s ní cítila bezpečněji. Nakonec se pak od vztahu s ním distancovala, na což měl vliv i jeho nástup do výkonu trestu odnětí svobody. Nicméně po jeho návratu z výkonu trestu se této situace zalekla, distancuje se od něho a nemá zájem tento vztah s ním dál realizovat, aniž by se však mělo jednat z její strany o nenávisť vůči němu, neboť podprahově u ní stále k němu trvá onen podprahový emoční vztah. Pokud se pak měla ve své výpovědi v přípravném řízení vyjádřit v tom smyslu, že svého otce nenávidí a přála by si, aby byl „zavřený na hrozně dlouho“, znalkyně to vysvětlila tím, že se takto vyjádřila především proto, že tím, že s ním nebude v kontaktu, získá tak bezpečí, aniž by šlo z její strany o pomstu. Pokud i přesto byla schopna s ním po návratu z výkonu trestu odnětí svobody přijít na jeho žádost do styku, zapadá to do ambivalentnosti jejího vztahu k němu. V současné době má však potřebu se od něho distancovat, což nelze považovat za pomstu, ale spíše jako svoji ochranu. V této souvislosti znalkyně rovněž uvedla, že nezl. [REDAKCE] byla mezi svými sourozenci, resp. dvěma staršími bratry privilegovaným dítětem. Proto, pokud za účast na výletech přijímala různé dary a finanční obnosy, nešlo z její strany o materiální prospěchářství, ale o stylizaci do role „dívky, kterou tatínek nějak hýčká nebo ji má rád“. Znalkyně ji označila za jakousi „sociální štiku“, která se umí rychle zorientovat v konkrétní situaci a umí si i o konkrétní výhody z toho plynoucí zabojovat. Nebrala to tak přímočaře, tzn. že „když otcí vyhoví, tak za to dostane odměnu“. Pravděpodobně jezdila na výlety, protože jí to bylo příjemné a dostávala

tam i odměnu a souběžně byla schopna akceptovat, že se při nich dělo i něco nepříjemného. Pokud jde o poškozenou ■■■■■, znalkyně i v jejím případě opětovně uzavřela, že s ohledem na její mentální retardaci prakticky nepřichází v úvahu, že by byla schopna křivé obvinění obžalovaného nejen vykonstruovat, ale že by tuto konstrukci nebyla schopna tak dlouho ani v paměti udržet. V této souvislosti sice připustila, že by křivé obvinění obžalovaného byla možná schopna s pomocí nezl. ■■■■■ vymyslet, avšak zcela jistě by tuto konstrukci neměly natolik promyšlenou, aby to nebylo poznat, resp. by ji nebyly schopny udržet tak dlouho v paměti. Navíc v případě poškozené ■■■■■ nutno počítat s tím, že ona není schopna, a to i díky svému mentálnímu deficitu a oslabené paměti, dávat některé skutečnosti do souvislostí, a proto pokud si vybaví nějakou jednotlivou konkrétní vzpomínku, lze ji tudíž považovat za věrohodnou, avšak počty takovýchto událostí a jejich časová souslednost jí z paměti vypadávají.

Z obsahu **v přípravném řízení na poškozenou nezl. ■■■■■ ■■■■■** vypracovaného **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – oddělení psychiatrie se specializací pedopsychiatrie** (č.l. 109-120), doplněného o **upřesňující výslech jeho autorky – ■■■■■** (č.l. 122-124), jehož **obsah byl u hlavního líčení se souhlasem procesních stran ve smyslu ust. § 211 odst. 5 tr. řádu přečten** (č.l. 516), a jejího následného **výslehu u hlavního líčení** (č.l. 471-473) mj. vyplynulo, že u nezl. ■■■■■ nebyla pedopsychiatrickým vyšetřením zjištěna žádná duševní choroba ani porucha, která by měla podstatnější vliv na její schopnost správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události, a to jak v obecné, tak i ve specifické rovině. Současně uzavřela, že dle zjištěných anamnestických údajů se u ní rozvinula posttraumatická stresová porucha, jejíž trvání však nelze časově přesně stanovit, která vznikla v přímé souvislosti s chováním a jednáním obžalovaného. Nicméně u ní dochází ke spontánní úzdavě a v současné době lze pozorovat již jen mírnou reziduální symptomatiku, která již nesplňuje příslušná kritéria pro stanovení diagnózy posttraumatické stresové poruchy. Navíc pak významnou roli v jejím případě hraje čas a její osobnost s příznivými osobními charakteristikami. Sexuálně motivované chování a jednání obžalovaného vůči ní dle znalkyně jistě významně negativně ovlivnilo kvalitu jejího života a může ještě i v budoucnu vést k celé řadě důsledků v podobě narušení v oblasti vztahové, sexuální apod.. Pokud jde o prognózu vývoje osobnosti nezl. ■■■■■, dospěla pak k závěru, že takovouto prognózu je vždy velmi obtížné předjímat. Nepříznivým prognostickým faktorem je u ní nízký věk počátku zneužívání, fakt, že pachatelem je osoba blízká, resp. její otec, jakož i opakování a dlouhodobost tohoto zneužívání z jeho strany. I když v současné době již u ní nejsou naplněna kritéria posttraumatické stresové poruchy, byť zpětně lze tuto poruchu u ní vysledovat, může se ještě i v budoucnu prožít událost, resp. chování a jednání jejího otce promítnout v podobě poruch sebevědomí a poruch v oblasti vztahů partnerských a sexuálních apod., neboť takovéto jednání je vždy závažným negativním faktorem pro vývoj osobnosti jedince. Na druhé straně mezi pozitivní faktory lze u ní považovat absenci jakékoli poruchy před traumatizující událostí, její dobrou schopnost vypořádávat se se zátěží, dobré ukotvení v kolektivu vrstevníků, neodmítající přístup rodiny (rodina jí věří, neobviňuje ji, respektuje její přání) a sklon ke spontánnímu odeznění příznaků posttraumatické stresové poruchy. I tato znalkyně dospěla v jejím případě k závěru, že je sice schopna účastnit se úkonů trestního řízení, nicméně vzhledem k tomu, že každý rozhovor či výslech ke kritické události je pro ni dalším stresem, i ona doporučila, aby již nebyla účastna dalších vyšetřovacích úkonů, a pokud by to bylo nezbytné, navrhla, aby takovýto případný

rozhovor či výslech byl realizován individuálně, citlivě, v soukromí kanceláře a nikoli v soudní síni před více účastníky.

Při svém výslechu **u hlavního líčení** pak znalkyně výše prezentované závěry doplnila již pouze v tom smyslu, že pedopsychiatrickým vyšetřením nezl. [REDAKCE] u ní nezjistila nic, co by nějakým způsobem zpochybňovalo její obecnou věrohodnost. I dle jejího názoru by poškozená při své průměrné inteligenci nebyla schopna do detailů vykonstruovat křivé obvinění obžalovaného a dlouhodobě se této fabulace držet, neboť to by si vyžadovalo velmi vysokou mírou inteligence a zdatnosti, aby to působilo věrohodně. Pokud jde o verzi obhajoby obžalovaného, že ke vzniku posttraumatické stresové poruchy mohlo u poškozené dojít tím, že celý případ vykonstruovala a křivě jej obvinila a má tudíž vůči němu „výčitky svědomí“, a že tuto poruchu u ní vyvolal i průběh trestního řízení vedeného v předmětné kauze, znalkyně pak tuto možnost kategoricky vyloučila s tím, že příznaky a projevy této posttraumatické stresové poruchy se u ní začaly projevovat o mnoho dříve, než celý případ vyšel najevo a započalo jeho vyšetřování, což vyplývá zejména z obsahu svědectví jejich spolužaček ze základní školy, které se vyjadřovaly mj. v tom smyslu, že již v době absolvování [REDAKCE] třídy základní školy se jim měla nezl. [REDAKCE] svěřovat s tím, že ji otec sexuálně obtěžuje a pohlavně zneužívá.

V průběhu přípravného řízení byl rovněž zkoumán i duševní stav obžalovaného. Výsledky tohoto klinického vyšetření a z něho vyplynuvší závěry pak **znalec MUDr. Luděk Daneš, CSc.** soustředil do **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví - odvětví psychiatrie a sexuologie** (č.l. 52-80), jehož závěry následně zrekapituloval i při svém výslechu **u hlavního líčení** (č.l. 512-514). Znalec mj. uzavřel, že ambulantním psychiatrickým vyšetřením obžalovaného nebyla u něho zjištěna přítomnost duševní choroby ve vlastním slova smyslu, tedy psychóza, kterou by trpěl v minulosti či v současné době. V této souvislosti pak konstatoval, že jak jeho schopnosti rozpoznat společenskou škodlivost jednání, které je mu kladeno obžalobou za vinu, tak i jeho schopnosti ovládat toto své jednání byly u něho v kritické době v plné míře zachovány. Uvedl rovněž, že u obžalovaného nebyl prokázán sklon ke zneužívání návykových látek, a to včetně alkoholu, a závislosti na nich, ani žádné psychické či somatické změny závažnějšího charakteru. Obžalovaný je v současné době dle znalce schopen účasti na trestním řízení a chápat i smysl trestního stíhání a event. uloženého trestu. V důsledku svých osobnostních rysů byl u něho diagnostikován i mírně zvýšený sklon k agresivitě. Sexuologickým vyšetřením obžalovaného, včetně vyšetření falopletysmografického nebyla však u něho zjištěna přítomnost sexuální deviace. S ohledem na uvedené závěry pak znalec konstatoval, že z psychiatrického ani ze sexuologického hlediska není tudíž pobyt obžalovaného na svobodě pro společnost nebezpečný, a proto v jeho případě ani nepřichází v úvahu návrh na zavedení příslušných léčebných opatření ve formě jakékoli ochranné léčby.

V rámci svého výslechu **u hlavního líčení** znalec již pouze potvrdil, že ambulantní psychiatrické a sexuologické vyšetření obžalovaného probíhalo standardním způsobem a bylo doplněno i o falopletysmografické vyšetření s tím, že celé toto vyšetření, včetně vyšetření klinickým psychologem mohlo tak celkově trvat tři hodiny. Pokud z průběhu přípravného řízení a hlavního líčení konaného ve věci vyplynuly konkrétní indicie o tom, že obžalovaný preferuje dámské spodní prádlo, znalec konstatoval, že by se u něho mohlo jednat o fetišismus. Nicméně i v případě, že by takováto neškodná deviace byla u něho sexuologickým vyšetřením prokázána, nemělo by to souvislost se sexuálně motivovanou trestnou činností

mravnostního a násilného charakteru, která je mu obžalobou kladena za vinu, neboť tato deviace s touto trestnou činností v žádném případě nesouvisí. Fetišismus je totiž dle znalce neškodná deviace, která ani nikoho neohrožuje, a i v případě, že by byla u obžalovaného objektivně diagnostikována, neměla by tato skutečnost žádný vliv na jím shora prezentované závěry.

Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví - oddělení klinické psychologie a sexuologie vypracovaného **v přípravném řízení** na obžalovaného (č.l. 52-80) a upřesňující, resp. doplňující výslech jeho autora – **znalce Prof. PhDr. Petra Weisse, PhD. u hlavního líčení** (č.l. 514-516) pak v zásadních bodech navázaly na výše uvedené závěry znalce – psychiatra a sexuologa, když komplexně zhodnotily nejen jeho osobnostní strukturu, intelektové schopnosti a motivaci jeho jednání, ale i prognózu jeho resocializace. Ambulantním psychologickým a sexuologickým vyšetřením obžalovaného znalec kromě jiného zjistil, že se jedná o jedince intelektově průměrného (IQ=■), a to bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Jeho osobnost je simplexní, strukturovaná anomálně, s rysy citové maladaptace. Emocionalita je u něho méně diferenciovaná, afektivita a psychika pak méně stabilní. Vyšetřením u něho nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, sexuální deviace v pravém slova smyslu, těžšího neurotického onemocnění, hysterických osobnostních rysů a tendencí ke konfabulacím či závažnějších narušení základních psychických funkcí (tzn. percepce, resp. vnímání ostatních lidí, paměti, myšlení, pozornosti atd.). Dále znalec konstatoval, že se u obžalovaného projevuje mírně zvýšená pravděpodobnost manifestně agresivních projevů. V oblasti psychosexuálního vývoje pak u něho nebyly zjištěny výraznější anomálie s tím, že jeho preference jsou heterosexuální, se zaměřením na dospělé ženy. Pokud jde o motivaci k zažalované trestné činnosti, znalec uzavřel, že tato souvisí z psychologického hlediska pravděpodobně především s jeho osobnostními vlastnostmi, s citovou maladaptací a sníženou racionální kontrolou chování. Na zátěžové situace reaguje spíše pasivně a rezignovaně a psychologické obranné mechanismy jsou u něho spíše únikového charakteru, neboť reaguje především prostým popřením, přesouváním viny apod.. Znalec pak u něho nevyločil i možnost vědomé lži. Navíc u něho nezjistil nic, co by jakkoli snižovalo jeho schopnosti zapamatovat si a reprodukovat prožitý děj. Pokud jde o možnosti a předpoklady, resp. prognózu jeho resocializace, znalec konstatoval, že vývoj jeho osobnosti, která je simplexní a anomálně strukturovaná, s rysy citové maladaptace, je ukončen a pokud mu bude trestná činnost kladena mu obžalobou za vinu prokázána, neboť on ji v plném rozsahu popírá, jsou možnosti jeho resocializace, a to vzhledem k anomální struktuře jeho osobnosti, kriminální anamnéze a postojové uzavřenosti (absence pocitů viny), podstatně snižované.

U hlavního líčení pak znalec, s odkazem na závěry jím ve věci společně se znalcem psychiatrem a sexuologem vypracovaného znaleckého posudku, ke konkrétním dotazům předsedy senátu, státní zástupkyně a obhájce obžalovaného ve shodě se svým kolegou mj. konstatoval, že co se týče signálů o preferenci dámského prádla obžalovaným, je možno se odkázat na závěry spoluznalce s tím, že by se u něho mohlo jednat o fetišistickou fixaci nikoli však deviantního charakteru, neboť v takovém případě by právě dámské prádlo muselo u něho být podmínkou sexuálního vzrušení. Tím se tak liší fetišismus dámského prádla jako deviace v pravém slova smyslu od nepatologických forem preference určitých atributů ženského těla nebo oblečení. Nicméně i kdyby se u obžalovaného prokázal fetišismus dámského prádla, nemělo by to přesto žádnou souvislost se sexuálně motivovanou trestnou činností kladenou

mu obžalobou za vinu. V jeho případě by pak forenzně hrálo významnou roli z hlediska jeho ovládacích schopností pouze to, pokud by u něho byla zjištěna sexuologickým vyšetřením pedofilie (sexuální náklonnost k dětem) nebo hebefilie (sexuální náklonnost k nedospělým dívkám). Tyto sexuální deviace však u něho objektivně, a to ani falopletysmograficky, zjištěny nebyly, když obžalovaný sám popřel jakékoli příznaky těchto sexuálních deviací. Z forenzního hlediska proto tyto event. projevy fetišismu nejsou u něho z psychologického hlediska významné. Pokud jde o motivaci obžalovaného k zažalované trestné činnosti, znalec pak opětovně konstatoval, že se u něho motivačně pravděpodobně jedná o podmíněnost chování jeho osobnostními charakteristikami, neboť pachatelé, kteří jsou osobnostně jednodušší a emocionálně oploštělejší, mohou si volit i nedospělé jedince jako náhradní sexuální objekty, zvláště pak v situacích sexuální nouze nebo nepřítomnosti stálé partnerky a pravidelného sexuálního vybití. Znalec opětovně i uzavřel, že možnosti resocializace obžalovaného jsou skutečně podstatně snižené. Výkon trestu odnětí svobody však není předurčen k tomu, aby odsouzeným pomáhal, neboť by měl spíše působit na odsouzené preventivně a nebo jako odplata společnosti za spáchanou trestnou činnost. Proto znovu poukázal na to, že z hlediska možného preventivního působení na obžalovaného je vzhledem k jeho osobnostní struktuře méně pravděpodobné, že by výkon trestu odnětí svobody měl u něho smysl. Jeho osobnost je totiž v jeho věku již hotová a neměnná, a proto u něho nelze očekávat změnu osobnosti ani výkonem trestu odnětí svobody či léčebnými opatřeními ve formě ochranné léčby atd. V jeho věku lze již pouze očekávat regulaci chování na základě odměn a trestů.

Kromě výše uvedených, pro objektivní a nestranné posouzení předmětné trestní kauzy, zásadních důkazů, měl krajský soud k dispozici při svém rozhodování o vině obžalovaného předmětnou sexuálně motivovanou trestnou činností, jakož i o její právní kvalifikaci rovněž i více či méně důležité **listinné důkazy** obsažené v trestním spise a podrobně i konstatované soudem v průběhu hlavního líčení (č.l. 518-521), které ostatní ve věci opatřené a provedené důkazy hlavní doplňují, dokreslují mj. i okolnosti celého případu a navíc se i spolupodílejí na usvědčení obžalovaného ze spáchání této trestné činnosti.

Z tohoto poměrně značného množství listinných důkazů stojí pak za zmínku především **fotokopie rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 9.3.2007, sp. zn. [redacted]**, o rozvodu manželství [redacted] (č.l. 216-217), **fotokopie rozsudku téhož okresního soudu ze dne 2.6.2004, sp. zn. [redacted], resp. [redacted]**, o úpravě styku rodičů [redacted] s nezletilými dětmi [redacted], [redacted] a [redacted] a o povinnosti [redacted] přispívat nezletilým dětem na výživu (č.l. 218-220), **protokol o trestním oznámení** podaném [redacted] na obžalovaného dne 27.2.2013 na policii ČR (č.l. 221-222), **zprávy Městského úřadu ve [redacted] (OSPOD) ze dne 12.4. a 17.10.2013 o rodinných poměrech a pověsti obou poškozených dívek (č.l. 255, 287, resp. 379)**, z jejichž obsahu nevyplývají jakékoli zásadní výchovné problémy s oběma dívkami v minulosti ani aktuálně, **záznam Městského úřadu ve [redacted] (OSPOD) ze dne 25.2.2013 o pohovoru s poškozenou nezl. [redacted] a její matkou [redacted] ohledně oznámení, že nezl. [redacted] měla být v minulosti obžalovaným sexuálně obtěžována a pohlavně zneužívána (č.l. 256)**, dále **hodnocení poškozené nezl. [redacted] třídní učitelkou Základní školy [redacted] ze dne 15.7.2013, včetně příloh (č.l. 259-261)**, z něhož mj. vyplývá ve všech směrech její pozitivní hodnocení s tím, že

s ní nebyly v minulosti ani žádné výchovné, studijní či jiné problémy, **lékařské zprávy o gynekologickém vyšetření a zdravotním stavu poškozené nezl. [redacted]** (č.l. 263, resp. 266), z jejichž obsahu je mj. patrný zcela normální nález, virgo intacta bez známek porušení hymenu, **hodnocení poškozené [redacted] třídní učitelkou ze Základní školy [redacted]** ze dne 24.4.2013 (č.l. 289), z něhož kromě jiného vyplývá, že se u ní aktuálně projevují určité, byť dočasné, výchovné problémy, nikoli však zásadního charakteru, které jsou přičítány spíše jejímu věku a období puberty, **lékařské zprávy o gynekologickém vyšetření a zdravotním stavu poškozené [redacted]** (č.l. 291, resp. 294), potvrzující její vyjádření, že již měla po 15 roku svého věku pohlavní styk, nesouvisející však s předchozím sexuálně motivovaným chováním a jednáním obžalovaného, které je mu kladeno obžalobou za vinu, a v neposlední řadě i **fotokopie listu z deníku, resp. diáře svědkyně nezl. [redacted] ze dne [redacted] 2012** (č.l. 300), dokumentující pravdivost jejího svědectví o tom, že si uvedeného dne skutečně do svého diáře měla jako důležitou poznamenat informaci, že se jí nezl. [redacted] svěřila s tím, že měla být svým otcem, resp. obžalovaným v minulosti znásilněna a **úřední záznam Policie ČR, včetně příloh (č.l. 332-335)**, potvrzující skutečnost, že obžalovaný v kritickém období vlastnil pouze osobní motorové vozidlo zn. [redacted] s tím, že lustraci se nepodařilo dohledat, že by v té době vlastnil i osobní vůz zn. [redacted].

Vedle shora prezentovaných důkazů měl krajský soud k dispozici i **přílohové trestní spisy, a to Okresního soudu v Trutnově, sp. zn. 2T 303/2002, 1T 32/2006, 16T 223/2008 a 16T 88/2011**, dokumentující kriminální minulost obžalovaného (různorodá trestná činnost ve formě podvodu, krádeže a neplacení výživného), jejichž podstatný obsah byl soudem v rámci ve věci konaného hlavního líčení podrobně i **konstatován** (č.l. 526-527).

Po vyhodnocení všech ve věci opatřených a provedených důkazů, rozhodných skutečností i okolností celého případu, jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, v souladu s obecnými zásadami trestního řízení uvedenými v ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, dospěl Krajský soud v Hradci Králové k jednoznačnému a spolehlivému závěru, že to byl právě **obžalovaný [redacted]**, a nikdo jiný, kdo

v období od [redacted] 2008 do [redacted] 2012, na různých nezjištěných místech České republiky, v blíže nezjištěném celkovém počtu případů, využívaje své fyzické převahy a strachu poškozené, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, po poškozené nezletilé [redacted], nar. [redacted], jejíž věk znal, neboť se jedná o jeho [redacted], na jejíž výchově se podílel a s níž do roku 2006 sdílel společnou domácnost, zpravidla v jím užívaných osobních motorových vozidlech nejméně ve třech případech poté, co ji uchopil za ruku a tuto přiložil na svůj pohlavní úd, požadoval, aby mu úd rukou manuálně stimulovala, nejméně ve dvou případech jí pak svlékl kalhoty a spodní kalhotky a olizoval přirození, dále ji v přesně nezjištěném počtu případů osahával na prsou a na přirození, a to jak přes oblečení, tak na holém těle, a v jednom případě, v úmyslu vykonat s poškozenou soulož, tuto uchopil za ruku, přitáhl ji k sobě, přes její snahu utéci si ji posadil na nohy a držíc ji v oblasti beder se pokoušel o zasunutí svého penisu do její vagíny, avšak v důsledku aktivního odporu poškozené, které se následně podařilo utéci, došlo pouze k dotyku jeho penisu s jejím konečníkem, přičemž uvedených jednání se dopustil přesto, že mu poškozená opakovaně sdělila, že se jí jeho chování a jednání vůči ní nelíbí, prosila ho, aby jich zanechal, odstrkovala ho a pokoušela se z míst činů utéci, dále kdo

v přesně nezjištěných dnech v průběhu roků 2010 a 2011, na různých místech České republiky, v jím užívaných osobních motorových vozidlech a ve své garáži v [REDAKCE], okres [REDAKCE], Královéhradecký kraj, nejméně ve čtyřech případech za účelem vlastního sexuálního uspokojení osahával jak přes oblečení, tak na holém těle na prsou a přirození poškozenou nezletilou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], jejíž věk znal, neboť se jedná o jeho [REDAKCE], na jejíž výchově se podílel a s níž do roku 2006 sdílel společnou domácnost, a poškozenou nezletilou [REDAKCE], nar. [REDAKCE] jejíž věk rovněž znal, neboť se jednalo o kamarádku jeho [REDAKCE], když po dívkách též požadoval, aby rukou manuálně stimulovaly jeho pohlavní úd a dále jim půjčoval pornografické časopisy s tím, aby si prohlédly jejich obsah, a konečně kdo

v přesně nezjištěné době v průběhu roků 2010 a 2011, na různých nezjištěných místech České republiky, poškozeným nezletilým [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a nezletilým [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pohrozil, že pokud se někomu svěří s tím, že je od roku 2008, resp. 2010 různými způsoby sexuálně obtěžuje a zneužívá, skončí obě nezletilé dívky v dětském domově a on ve vězení.

Tímto shora popsáním a ve výrokové části tohoto rozsudku pod body ad 1), 2) a 3) prezentovaným a specifikovaným sexuálně motivovaným jednáním tak obžalovaný naplnil dle krajského soudu jak po objektivní, tak i po subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkových podstat trestných činů, a to konkrétně pod bodem ad 1) zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonaný a dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť se dílem dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, v úmyslu trestný čin spáchat, a to souloží, aniž by došlo k jeho dokonání, když tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let, a dílem jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, přičemž tento čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal jej na dítěti mladším patnácti let, spáchaného v jednočinném souběhu s pokusem přečinu soulože mezi příbuznými podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 188 tr. zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém, v úmyslu trestný čin spáchat, aniž by došlo k jeho dokonání, dále pak pod bodem ad 2) zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let, když tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, spáchaného rovněž v jednočinném souběhu jak s přečinem šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť fotografické pornografické dílo zpřístupňoval dítěti, tak i s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a navíc pod bodem ad 3) i zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, neboť jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco opominul, když tento čin spáchal na svědkovi.

K výše prezentovaným jednoznačným skutkovým a právním závěrům ohledně viny obžalovaného shora podrobně popsanou a specifikovanou sexuálně motivovanou trestnou činností mravnostního a násilného charakteru a její právní kvalifikace dospěl

pak Krajský soud v Hradci Králové nejen na základě okolností celého případu, nýbrž, a to především, na podkladě následujících konkrétních důkazů, jakož i v průběhu celého důkazního řízení objektivně zjištěných rozhodných skutečností:

Při komplexním hodnocení jednotlivých důkazů a při svém rozhodování o otázce viny obžalovaného [REDAKCE] předmětnou zažalovanou sexuálně motivovanou trestnou činností a současně i o její právní kvalifikaci vycházel krajský soud při absenci doznání obžalovaného, který i pod tíhou usvědčujících důkazů opakovaně kategoricky popřel, že by se v kritickém období zažalované trestné činnosti vůbec dopustil s tím, že se jedná o jeho křivé obvinění vykonstruované proti němu ze msty především jeho bývalou manželkou [REDAKCE] (event. i jejím druhem [REDAKCE]), která za součinnosti dalších osob z řad svých příbuzných proti němu navedla i obě nezletilé dívky, které se tak staly součástí a nástrojem tohoto spiknutí proti jeho osobě, především z v zásadních bodech shodných, přesvědčivých a ve svém souhrnu věrohodných a spolehlivých svědeckých výpovědí obou poškozených dívek – nezl. [REDAKCE] a [REDAKCE] z přípravného řízení. Navíc pak věrohodnost a přesvědčivost obsahu jejich svědeckých výpovědí zásadním způsobem podpořily i závěry znaleckého posudku z oboru školství a kultury – odvětví psychologie se specializací na pedopsychologii vypracovaného v přípravném řízení na obě poškozené dívky a velmi přesvědčivý doplňující výslech jeho autorky – znalkyně PhDr. Ivy Košťálové u hlavního líčení. S těmito závěry pak v případě nezl. [REDAKCE] koresponduje i obsah znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie se specializací pedopsychiatrie a upřesňující výslech jeho autorky – znalkyně [REDAKCE] u hlavního líčení. Nezanedbatelnou roli v souhrnu přímých a nepřímých důkazů usvědčujících obžalovaného ze spáchání předmětné zažalované trestné činnosti a zpochybňující, resp. vyvracející jím od počátku přípravného řízení uplatňovanou neměnnou obhajobu, sehrála pak rovněž i svědectví kamarádek a spolužaček nezl. [REDAKCE] ze základní školy, a to zejména nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE], ale i nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE] z přípravného řízení.

Za situace, kdy na jedné straně stojí kategorická a v zásadě neměnná obhajoba obžalovaného a na straně druhé pak přímá a v těch nejdůležitějších bodech shodná a bezrozporná svědectví obou poškozených dívek, jejichž věrohodnost, autentičnost a konzistentnost je nepřímo podporována i závěry výše zmíněných znaleckých posudků se specializací na pedopsychologii a pedopsychiatrii, včetně svědeckých výpovědí kamarádek, resp. spolužaček nezl. [REDAKCE], když obsah výpovědí v přípravném řízení a především u hlavního líčení vyslechnutých, rovněž nepřímých, svědků obžaloby i obhajoby (příbuzných a osob blízkých oběma poškozeným dívkám – [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], třídních učitelek poškozených dívek ze základních škol – [REDAKCE] a [REDAKCE], ale i přátel obžalovaného – [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE]) nelze z důkazního hlediska hodnotit jinak, než jako **druhořadá svědectví**, musel krajský soud obzvlášť pečlivě a odpovědně hodnotit jednotlivé důkazy, resp. jejich věrohodnost, spolehlivost a přesvědčivost, a to jak individuálně, tak i ve svém souhrnu.

Obě poškozené nezl. [REDAKCE] a [REDAKCE] v průběhu přípravného řízení nezávisle na sobě ve svých procesně způsobilých výpovědích, ale i před oběma výše uvedenými znalkyněmi se specializací na pedopsychologii a pedopsychiatrii v podstatných bodech prakticky shodně, byť s dílčími, zejména časovými, místními i dalšími méně

významnými nepřesnostmi a odchylkami, např. co do počtu sexuálních ataků obžalovaného vůči nim a v jejich časovém zařazení apod., podrobně a detailně popsaly různé formy a praktiky svého sexuálního obtěžování a pohlavního zneužívání obžalovaným v kritickém období, včetně jejich vydírání, resp. výhrůžek pro případ, že by se komukoli o tomto jeho chování a jednání vůči nim svěřily, ale i s naprostou jistotou a bez jakýchkoli pochybností označily právě obžalovaného za pachatele předmětné sexuálně motivované trestné činnosti mravnostního a násilného charakteru. Důvody a příčiny těchto méně významných rozporů, nepřesností a odchylek v jejich výpovědích však přesvědčivě a logicky vysvětlila jak v přípravném řízení ve svém znaleckém posudku, tak zejména při svém výsledku u hlavního líčení jedna z výše zmíněných znalkyň – pedopsycholožka PhDr. Iva Košťálová s tím, že dle jejich odborných znalostí jsou takovéto rozpory, nepřesnosti či odchylky nikoli známkou jejich nevěrohodnosti, nýbrž naopak důkazem toho, že obě poškozené dívky mluví pravdu, reprodukují skutečně prožité události a nejedná se tudíž z jejich strany o předem naučený a uměle udržovaný konstrukt, zvláště když ani jedna z nich nemá sklony k patologické lhavosti ani k záměrnému účelovému blokování či zkreslování skutečností. Co do obsahu nesou tedy svědecké výpovědi obou poškozených dívek jednoznačně známky věrohodnosti, o čemž svědčí nejen velmi emocionální projevy a reakce a i velmi silné citové rozrušení v průběhu výsledků a pedopsychologického vyšetření realizovaných v přípravném řízení, projevující se zejména u nezl. [REDAKCE] (z u hlavního líčení přehraného obrazového a zvukového záznamu pořízeného o jejím výsledku jsou totiž patrný zcela nepřehlédnutelné a zřetelné známky jejího silného citového pohnutí souvisejícího s prožíváním negativních emocí při reprodukci traumatizujících prožitků a vzpomínek na chování a jednání svého otce, resp. obžalovaného z kritického období), ale i u ní znalkyní – pedopsychiatřkou [REDAKCE] v důsledku, resp. v přímé souvislosti s chováním a jednáním obžalovaného objektivně zjištěná, byť v současné době již odeznívající, posttraumatická stresová porucha. Absence větších a zřetelnějších emocí u poškozené [REDAKCE] v průběhu jejich výsledků v přípravném řízení, lze pak přičítat její větší emoční plochosti a povrchnosti a rovněž i tomu, že narozdíl od nezl. [REDAKCE], nevypovídala proti osobě sobě velmi blízké. S ohledem na shora prezentované skutečnosti a přesvědčivé a spolehlivé důkazy, vyvracející ve svém souhrnu obhajobu obžalovaného, **dospěl krajský soud k závěru, že svědecké výpovědi obou poškozených dívek jsou věrohodné** (a to i z důvodů níže dále rozvedených), plně si přitom uvědomujíc obecný fakt, že závěry příslušných znalců, zejména psychologů, k otázce věrohodnosti či nevěrohodnosti konkrétní vyšetřované osoby (obžalovaného či svědka) jsou v takovýchto případech irelevantní, neboť podle ustálené soudní judikatury znalec z žádného odvětví nemůže podat posudek o tom, zda takováto osoba je či není věrohodná a jestli její výpověď je nebo není pravdivá. Znalec – psycholog je totiž povolán, resp. oprávněn vyjádřit se pouze k těm osobnostním rysům obžalovaného nebo svědka, které mohou mít vliv na jeho věrohodnost, nikoli však k otázce, zda výpověď takovéto osoby je nebo není věrohodná, event. pravdivá či nikoli, popřípadě, která z rozdílných výpovědí této osoby je věrohodnější. Takové hodnocení přísluší pouze soudu (jde totiž o otázku juristickou a nikoli znaleckou), který je v tomto směru povinen postupovat v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, tj. hodnotit důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu (viz např. rozhodnutí publikované pod č. 12/1987 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek – trestních).

V této souvislosti se pak velmi důležitým pro posouzení věrohodnosti svědectví obou poškozených dívek od samého počátku dokazování v předmětné trestní kauze jevil **případný motiv ke křivému obvinění obžalovaného a vykonstruování celého případu proti jeho osobě**. Obžalovaný totiž od začátku trestního, resp. přípravného řízení a posléze i u hlavního líčení opakovaně na podporu jím uplatňované obhajoby uváděl, že vše proti němu zosnovala a vykonstruovala především jeho bývalá manželka [REDAKCE] (snad i s pomocí svého současného druha [REDAKCE]), která jej měla takto křivě obvinít s cílem se mu pomstít za údajná příkoří vůči ní ve formě domácího násilí z doby trvání jejich manželství, dále za neplnění vyživovacích povinností vůči všem třem nezletilým dětem v době před i po rozvodu manželství a rovněž, aby mu tak zabránila ve styku zejména s nezletilou [REDAKCE] [REDAKCE], když u hlavního líčení poukázal navíc i na to, že by se mohlo dokonce jednat o křivé obvinění i ze strany poškozené [REDAKCE] z důvodu její závnosti, resp. žárlivosti na jeho velmi pozitivní vztah právě k nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE], a to vše s cílem jej účelově poškodit. Nutno však zdůraznit, že všechny tyto úvahy a domněnky obžalovaného nemají ani v nejmenším jakoukoli oporu v žádném z ve věci realizovaných důkazů. Jeho prvotní tvrzení o snaze jeho bývalé manželky zamezit mu v jeho styku s dětmi, resp. s nezletilou [REDAKCE] [REDAKCE] je totiž v přímém rozporu s chováním jeho bývalé manželky předtím, než v polovině měsíce února 2013 nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody, neboť v té době styku s jejich dětmi nijak nebránila, ba naopak, obžalovaný se s nimi mohl vídat dle svého uvážení a svých možností, když poté vyhověla jeho přání a s [REDAKCE] [REDAKCE] jej dokonce dne [REDAKCE] 2012 společně navštívily ve Věznici VS ČR v [REDAKCE] (ještě předtím jej zde dne [REDAKCE] 2012 bývalá manželka navštívila společně i s jeho přítelem [REDAKCE]). Navíc pak [REDAKCE] [REDAKCE] ve svých výpovědích v přípravném řízení i u hlavního líčení opakovaně poukázala i na to, že byla dokonce ráda a přivítala, když si obžalovaný jejich děti, zejména dceru [REDAKCE], občas k sobě vzal, event. s ní jel na výlety apod., neboť na jejich výchovu a finanční zabezpečení byla fakticky sama a návštěva jejich dětí u otce či výlety s ním byly pro ni vítanou, byť drobnou, finanční úlevou, a to i s ohledem na velmi problematické sociální poměry jejich rodiny. Následná konstrukce obžalovaného o údajném křivém obvinění jeho osoby bývalou manželkou dokonce z domnělé msty, a to za součinnosti i dalších osob, se pak v kontextu s ve věci realizovaným důkazním řízením, jeví stejně málo uvěřitelná a nelogická jako jeho předchozí obhajovací verze. Co do množství informací, které měly být těmito „spiklenci“ proti němu vykonstruovány a množství osob, které měly být dle jeho přesvědčení do tohoto spiknutí zapleteny, **by se totiž muselo jednat o natolik sofistikované** (promyšlené a detailně propracované) **a rozsáhlé spiknutí, že by objektivně nebylo**, při vší účtě a respektu k těmto dle obžalovaného na něm údajně zúčastněným osobám (tj. [REDAKCE], obě poškozené dívky, [REDAKCE], [REDAKCE] ml. a [REDAKCE] a [REDAKCE], ale i kamarádky a spolužačky nezl. [REDAKCE] ze základní školy), **v mentálních možnostech a schopnostech [REDAKCE] v součinnosti s těmito dalšími osobami vše do detailů připravit, vykonstruovat, vykombinovat, resp. zosnovat**. Navíc by pak při této konstrukci obžalovaného musel být nezl. [REDAKCE] (kamarádkou a spolužačkou nezl. [REDAKCE]) účelově i zfalšován onen jí vlastnoručně sepsaný záznam v jejím diáři ze dne [REDAKCE] 2012, kterážto představa rovněž postrádá jakoukoli logiku a jeví se až absurdní. Ve světle ve věci provedených důkazů se pak i pouze teoreticky, nikoli však prakticky, **možný eventuální motiv křivého obvinění obžalovaného ze závnosti či žárlivosti poškozené [REDAKCE] na jeho velmi pozitivní vztah k nezl. [REDAKCE] jeví rovněž zcela nelogickým a v kontextu s u ní znalecky objektivně prokázanými rozumovými schopnostmi pohybujícími se v pásmu**

lehké mentální retardace v zásadě i nereálným, resp. vyloučeným. Poškozená [REDAKCE] se totiž předmětných společných poznávacích výletů s obžalovaným zpočátku zúčastňovala se zájmem a do jisté míry z nich i materiálně profitovala, a pokud by skutečně byla motivem ke křivému obvinění obžalovaného tato její závist a žárlivost, z jakého důvodu by se k tomuto jeho křivému obvinění později přidala i nezl. [REDAKCE], když dle této zvrácené logiky obžalovaného s ním právě ona měla mít tak „vynikající vztahy“.

Za zcela zásadní pro objektivní posouzení celého případu považuje pak krajský soud výše zčásti již zmiňované **závěry vyplývající z obsahu znaleckého posudku z oboru školství a kultury – oddělení psychologie se specializací pedopsychologie z přípravného řízení a výslech jeho autorky – PhDr. Ivy Košťálové u hlavního líčení**, kdy tato znalkyně velmi přesvědčivým erudovaným způsobem nejen tyto závěry obhájila, ale je i doplnila o další velmi důležité informace související se zdánlivě nesrozumitelným, mnohdy i domněle nejasným a nelogickým chováním obou poškozených dívek v kritickém období a jejich reakcemi na počínání obžalovaného vůči nim v té době. Pokud jde o obsah jejich výpovědí z přípravného řízení uzavřela totiž, že tyto jsou evidentně reprodukcemi skutečně prožitých událostí s tím, že nepřesné může být pouze zařazení některých konkrétních událostí do kontextu celého případu, a to zejména z hlediska časového a počtu sexuálně motivovaných útoků obžalovaného vůči nim apod., což vysvětlila, jak shora již zmíněno, zejména emoční zátěží v době jejich výslechů a časovým odstupem od kritického období. Navíc i přesvědčivě a logicky objasnila zdánlivě nepochopitelnou skutečnost, proč obě poškozené dívky jezdily na poznávací výlety s obžalovaným přesto, že při nich docházelo z jeho strany k jejich sexuálnímu obtěžování a pohlavnímu zneužívání, včetně toho, proč celý případ nevyšel najevo již dříve, když navíc prakticky i vyloučila, že by obě poškozené dívky (zejména pak [REDAKCE]) byly schopny, s ohledem na jejich osobnostní struktury a intelektové schopnosti, ale i mizivé sexuální zkušenosti, do detailů v logických souvislostech vykonstruovat křivé obvinění obžalovaného, a i kdyby takovou možnost hypoteticky připustila, jednoznačně vyloučila, že by obě dívky vůbec dokázaly takovouto smyšlenou konstrukci držet v paměti a posléze ji shodně prezentovat po celou dobu vyšetřování případu. V kontextu s výše uvedenými závěry a celkovými výsledky ve věci realizovaného důkazního řízení tak i **krajský soud považuje za vyloučené až absurdní, že by obě poškozené dívky byly skutečně objektivně reálně vůbec schopny křivě obvinít obžalovaného z tak závažného chování a jednání, resp. nést a udržet prakticky veškerou tíhu realizace takového „intriku“ a konstruktů vůči němu do všech detailů a logických souvislostí, vzájemně se instruovat a utvrzovat v této „lži“, do podrobností opakovaně v zásadě shodně a konzistentně (bezrozporně) reprodukovat takto smyšlený a vykonstruovaný skutkový děj, a navíc i „rafinovaně“ při svém věku a intelektových schopnostech předstírat rozrušení, emoce, a v případě nezl. [REDAKCE] dokonce i posttraumatickou stresovou poruchu.**

Jak shora již zmíněno, v přípravném řízení a především pak u hlavního líčení byla navíc vyslechnuta i celá řada **dalších** ve věci tou či onou měrou zainteresovaných, nicméně však **nepřímých, svědků** z řad blízkých příbuzných obou poškozených dívek, pedagogických pracovníků a kamarádek, resp. spolužaček nezl. [REDAKCE] ze základních škol, které v kritickém období navštěvovaly, ale i z řad přátel a známých obžalovaného. [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] ve svých svědeckých výpovědích mj.

potvrdili, že obě poškozené dívky se jim v menších či větších detailech svěřily se sexuálně motivovaným chováním a jednáním obžalovaného, kterého se vůči nim v kritické době dopouštěl, a zároveň vyjádřili přesvědčení, že mluví pravdu, lež na nich poznají a že by ani nebyly schopny si tak závažné obvinění obžalovaného vymyslet. Obě bývalé třídní učitelky poškozených dívek ze základních škol, které v kritickém období navštěvovaly - [REDAKCE] a [REDAKCE] se pak rovněž shodly v tom, že s nimi neměly v minulosti zásadní výchovné a studijní problémy a že u nich nezaregistrovaly projevy soustavného lhaní, vymýšlení si apod. Naopak ve věci v přípravném řízení a zejména u hlavního líčení slyšení přátel a známí obžalovaného - [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] shodně konstatovali, že nevěří tomu, že by byl obžalovaný schopen se předmětného chování a jednání vůbec dopustit, neboť to neodpovídá jeho povaze a charakteru, byť ani jeden z nich nepotvrdil, že by se stal svědky nějakého vyhrožování obžalovanému ze strany jeho bývalé manželky, a to ani konkrétně dne [REDAKCE] v restauraci „[REDAKCE]“ ve [REDAKCE] [REDAKCE], jak to opakovaně obžalovaný s jistotou tvrdil. **Výše prezentovaná nepřímá svědectví považuje však krajský soud za „svědectví z druhé ruky“ a v tomto směru za pouhá vyjádření subjektivních názorů a pocitů. Za relevantní, objektivnější a spolehlivější možno naopak považovat konkrétní svědectví kamarádek a spolužaček nezl. [REDAKCE] ze základní školy, kterou společně v kritickém období navštěvovaly, a to zejména nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE], ale i nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE], jímž se tato měla svěřit se sexuálním obtěžováním a pohlavním zneužíváním ze strany svého otce, resp. obžalovaného v průběhu kritického období, a z nichž jedna – nezl. [REDAKCE] dokonce o tom předložila důkaz, čili vlastnoručně dne [REDAKCE] 2012 sepsaný záznam ve svém diáři. Krajský soud nemá tudíž důvod o věrohodnosti právě těchto svědectví jakkoli pochybovat, byť by přicházela v úvahu i možnost, že by jim mohla nezl. [REDAKCE] lhát. Nicméně se jedná o eventualitu velmi nepravděpodobnou, neboť i v tomto případě by se muselo jednat o tak složitý, rafinovaný a sofistický konstrukt, který by však nebyly schopny tyto nezletilé dívky, i s ohledem na svůj věk a rozumové schopnosti, vůbec vymyslet, udržet v paměti a posléze i shodně reprodukovat. Ostatně i nezl. [REDAKCE] mohla dopředu jen velmi stěží předpokládat, že by tyto její kamarádky a spolužačky mohly být v budoucnu v souvislosti s předmětnou trestní kauzou vyslýchány orgány činnými v trestním řízení.**

Dalším nezanedbatelným a důležitým objektivním důkazem se pro krajský soud staly i závěry vyplývající z obsahu znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – oddělení psychiatrie se specializací pedopsychiatrie a doplňující výsledku jeho autorky [REDAKCE] [REDAKCE] jak v přípravném řízení, tak zejména u hlavního líčení. Vyšetřením duševního stavu nezl. [REDAKCE] totiž znalkyně u ní objektivně diagnostikovala **přítomnost**, byť již odeznívající, **posttraumatické stresové poruchy, jejíž existenci dala do přímé příčinné souvislosti se sexuálně motivovaným chováním a jednáním jejího otce, resp. obžalovaného vůči ní v inkriminovaném období**, když zcela jednoznačně vyloučila, že by tato porucha mohla u ní souviset s průběhem policejního vyšetřování předmětné trestní věci, či dokonce s „výčitkami svědomí“, že měla krivě obvinít svého otce, jak to právě on prezentoval zejména u hlavního líčení v rámci jím uplatňované obhajoby.

Rovněž velmi důležitým se pak především pro posouzení subjektivní stránky zažalovaného sexuálně motivovaného trestného jednání mravnostního a násilného charakteru

kladeného obžalovanému za vinu a jeho právní kvalifikace od samého počátku dokazování v této trestní kauze jevil **motiv (pohnutka)**, který jej vedl k jeho spáchání. Zejména na podkladě průběhu a výsledků celého v této věci realizovaného důkazního řízení a zejména závěrů vplynuvších z obsahu **společného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví-odvětví psychiatrie, klinické psychologie a sexuologie vypracovaného na obžalovaného v přípravném řízení a z výsledků jeho autorů MUDr. Lud'ka Daneše, CSc. a Prof. PhDr. Petra Weisse, PhD. u hlavního líčení** dospěl krajský soud, při absenci u obžalovaného objektivně zjištěné duševní choroby či poruchy a přítomnosti sexuální deviace k závěru, že **motiv jeho deliktního jednání by mohl souviset nejen s jeho osobnostními vlastnostmi, především s citovou maladaptací a sníženou racionální kontrolou svého chování, ale i s jeho případnou sexuální nouzí v kritickém období a nepřítomností stálé partnerky a pravidelného sexuálního vybití s tím, že právě takovýto lidé, jako obžalovaný, kteří jsou osobnostně jednodušší a emocionálně oploštělejší si pak mohou volit i nedospělé jedince, resp. v konkrétním případě dospívající dívky jako své náhradní sexuální objekty. Právě takovouto motivaci obžalovaného považuje krajský soud v kontextu s průběhem a výsledky ve věci provedeného dokazování za velmi pravděpodobnou a reálnou.** Byť obžalovaný u hlavního líčení v této souvislosti uváděl, že v kritickém období sexuální partnerky měl s tím, že četnost pohlavních styků s nimi nebyla však příliš vysoká, nelze pominout např. výpověď u hlavního líčení slyšené známé obžalovaného – svědkyně [REDAKCE], která mj. konstatovala, že sex nebyl nikdy hlavním tématem a náplní života obžalovaného, což doložila tvrzením, že jej vlastně nikdy se žádnou partnerkou ani neviděla. Nicméně **ani skutečnost, že u obžalovaného nebyla výše zmíněnými znalci diagnostikována žádná sexuální deviace však nevylučuje, že by se mohl předmětné zažalované trestné činnosti dopustit.** Ostatně v soudní praxi to není nic mimořádného a výjimečného.

V této souvislosti nutno zmínit i tu skutečnost, že **krajský soud nevyhověl u hlavního líčení uplatněnému návrhu obžalovaného a jeho obhájce na doplnění dokazování**, a to jak o doplňující výsledcích obou poškozených dívek o „podrobný popis přirození obžalovaného, včetně všech nápadných anomálií a neobvyklých znaků...“, tak i o pořízení fotodokumentace jeho přirození právě s odkazem na jeho zmíněné anomálie a neobvyklé znaky (č.l. 535). **Krajský soud považuje totiž tento spekulativní a velmi snadno ve vězeňském prostředí i dodatečně zmanipulovatelný, pro obžalovaného však zřejmě „korunní“, důkaz o jeho údajné nevině**, a to i vzhledem k obsahu příslušných ust. § 102 odst. 1 věta první tr. řádu a § 20 zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů (výslech zvláště zranitelných obětí takovýchto sexuálně motivovaných trestných činů by již neměl být později opakován, neboť ožívání okolností souvisejících s takovouto trestnou činností páchanou na nich by vzhledem k věku obou poškozených dívek mohlo i velmi nepříznivě ovlivnit jejich duševní a mravní vývoj, kteréžto doporučení ostatně shodně prezentovaly ve svých znaleckých posudcích i příslušné znalkyně se specializací na pedopsychologii a pedopsychiatrii), **za zcela nadbytečný a de facto odporující znění výše cit. ustanovení tr. řádu a zákona o obětech trestných činů.** Navíc má krajský soud k dispozici dostatek ostatních jednoznačných přímých a nepřímých důkazů, které ve svém souhrnu evidentně svědčí o vině obžalovaného předmětnou sexuálně motivovanou trestnou činností, a které by ani takovýto obžalovaným k realizaci doplnění dokazování navrhovaný důkaz nemohl v žádném případě jakkoli rozptýlit či zpochybnit.

Shora prezentované usvědčující důkazy pak navíc i podporují ve věci v přípravném řízení opatřené **listinné důkazy** (podrobněji viz str. 22-23 odůvodnění tohoto rozsudku), ale i **obsah přílohových trestních spisů Okresního soudu v Trutnově** dokumentující kriminální minulost obžalovaného a jeho sklony k páčání, byť různorodé, trestné činnosti.

Výše uvedené zásadní usvědčující, ať přímé či nepřímé, důkazy, o jejichž věrohodnosti a objektivitě nemá krajský soud jakékoli pochybnosti, tak ve svém souhrnu svědčí o tom, že to byl skutečně obžalovaný [REDAKCE], a nikdo jiný, kdo se v kritickém období dopustil na obou poškozených nezletilých dívkách předmětné sexuálně motivované trestné činnosti mravnostního a násilného charakteru, z níž byl tímto rozsudkem uznán po ve věci realizovaném důkazním řízení, zejména u hlavního líčení, i vinným.

Jak shora již zmíněno, **obžalovaný od samého počátku přípravného řízení a posléze i u hlavního líčení kategoricky odmítal svoji vinu na zažalovaném trestném jednání s tím, že se jedná o jeho křivé obvinění vykonstruované bývalou manželkou za součinnosti i dalších osob, a to včetně obou poškozených dívek.** V konfrontaci především s výše již zmíněnými usvědčujícími přímými a nepřímými důkazy, jakož i s průběhem a výsledky ve věci realizovaného podrobného dokazování v rámci přípravného řízení a zejména pak u hlavního líčení se však takto **jím uplatněná obhajoba jeví ve svém celku jako nevěrohodná, argumentačně nepodložená, v logických souvislostech nepřesvědčivá a v zásadě ryze účelová, zjevně motivovaná snahou vyhnout se trestní odpovědnosti, případně snahou alespoň co nejvíce zmírnit právní kvalifikaci svého jednání, resp. se ze spáchání jednotlivých zažalovaných skutků vyvinít zcela, a ve svém souhrnu tak spolehlivě vyvrácená ve věci realizovaném důkazním řízením.**

S ohledem na tento jednoznačný důkazní stav ve věci, jakož i vzhledem ke shora již uvedeným rozhodným skutečnostem a okolnostem celého případu **vzal proto krajský soud za spolehlivě prokazané, že se obžalovaný z výše cit. pohnutek předmětné sexuálně motivované trestné činnosti tak, jak je popsána a specifikována pod jednotlivými skutky ad 1), 2) a 3) tohoto rozsudku, skutečně dopustil,** když nemá jakékoli pochybnosti o jeho vině tímto trestným jednáním. **Výše podrobně rozvedené a prezentované jednotlivé usvědčující, ať přímé či nepřímé, důkazy tvoří totiž vzájemně propojený a logicky ucelený okruh** a ve svém souhrnu pak v zásadě korespondují s ve věci realizovaným důkazním řízením objektivně zjištěným průběhem skutkového děje v kritickém období a s konkrétním sexuálně motivovaným chováním a jednáním obžalovaného vůči oběma poškozeným dívkám, jakož i s okolnostmi kritickému případu předcházejícími a po něm následujícími. Právě tyto zásadní důkazy a skutečnosti důležité pro posouzení **objektivní stránky jednotlivých zažalovaných trestných činů,** resp. otázky viny ze spáchání předmětné trestné činnosti obžalovaným a její právní kvalifikace, jakož i okolností celého případu tak ve svém souhrnu potvrzují **příčinnou souvislost mezi jeho jednáním a následky ve vztahu k oběma poškozeným dívkám.**

Z hlediska **subjektivní stránky** trestného jednání obžalovaného, resp. jeho **zavinění** dospěl pak krajský soud na podkladě ve věci realizovaného důkazního řízení k jednoznačnému závěru, že **obžalovaný po celé kritické období takto jednal** v případě jednotlivých skutků, jimiž byl tímto rozsudkem uznán vinným, vůči oběma poškozeným

dívkám evidentně **v přímém úmyslu** (viz ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku) **dopustit se jednotlivých zažalovaných trestných činů**, a to navíc i s plným vědomím toho, že obě dívky ještě nedosáhly v kritickém období věku patnácti let.

Pokud jde o právní kvalifikaci jednotlivých skutků kladených obžalovanému [REDAKCE] obžalobou za vinu, dospěl krajský soud za dané důkazní situace k jednoznačnému a spolehlivému závěru, že tento svým ve výrokové, resp. skutkové části tohoto rozsudku pod body ad 1), 2) a 3) podrobně popsaným a specifikovaným sexuálně motivovaným jednáním naplnil jak po objektivní, tak i po subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkových podstat všech zažalovaných trestných činů, a to konkrétně pod bodem ad 1) zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonaného a dílem nedokonaného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný totiž svoji nezletilou [REDAKCE], s vědomím, že jí je méně než patnáct let, minimálně ve třech případech za použití fyzické síly, čili násilím, donutí, aby mu rukou manuálně stimulovala pohlavní úd (manuální masturbace) - akt stimulující pohyb tření, k němuž dochází při souloži, resp. akt kdy pohlavní orgán muže namísto spojení s pohlavním orgánem ženy je této vkládán do ruky za účelem tření a tím i sexuálního uspokojení), a to nejméně v jednom případě až do vyvrcholení, kteréžto jeho jednání lze považovat pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží (tření pohlavního údu poškozenou totiž zcela jednoznačně mělo směřovat ke stejnému výsledku jako soulož, čili k sexuálnímu uspokojení obžalovaného, a šlo tedy v tomto ohledu o spojení, jehož nuceným „účastníkem“ se stala ruka poškozené, což celému tomuto aktu dodalo charakter soulože), a nelze je tudíž hodnotit jako méně intenzivní ve smyslu ust. § 185 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku, čili jako pohlavní styk v širším slova smyslu (**dokonaný trestný čin znásilnění**), když v jednom případě v úmyslu vykonat s ní soulož, se proti její vůli násilím pokusil o zasunutí svého penisu do její vagíny, což se mu však přes její aktivní odpor nakonec nepodařilo (**pokus trestného činu znásilnění**).

Krajský soud si je plně vědom **nejednotnosti soudní praxe** v souvislosti s tím, **zda je či není možno i manuální masturbaci podřadit pod pojem „jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží“**, zvláště když v příslušné pasáži komentáře k trestnímu zákoníku o tom není zmínka (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 20.7.2010, resp. 11.4.2012 vedená pod sp. zn. 7Tdo 841/2010 a zejména pak pod sp. zn. **3Tdo 182/2012**, která preferují právní názor, že manuální masturbaci lze při pečlivém posouzení okolností případu pod tento pojem podřadit, a v tomto směru zcela odlišná, resp. opačná rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 10.2.2011, sp. zn. 2To 4/2011, a ze dne 10.7.2012, sp. zn. 2To 56/2011).

Zejména s ohledem na okolnosti celého případu, intenzitu této obžalovaným užitě sexuální praktiky, a to dokonce vůči své nezletilé dceři a mimořádně vysokou společenskou škodlivost tohoto jeho jednání, **přiklonil se nakonec krajský soud po pečlivé úvaze k právnímu názoru prezentovanému v této souvislosti ve shora cit. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 11.4.2012, sp. zn. 3Tdo 182/2012**, s tím, že tento konkrétní sexuální útok obžalovaného vůči své nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] ve formě manuální masturbace dosahuje intenzity „pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží“.

Tento dílem dokonaný a dílem nedokonaný trestný čin pak obžalovaný navíc spáchal v jednočinném souběhu i s pokusem přečinu soulože mezi příbuznými podle § 21 odst. 1

tr. zákoníku k § 188 tr. zákoníku (obžalovaný se totiž pokusil vykonat soulož s příbuzným v pokolení přímém, za kterého lze bez jakýchkoli pochybností zcela jistě považovat i jeho nezletilou [REDAKCE], aniž by nakonec došlo k jejímu dokonání).

Pod bodem ad 2) se pak obžalovaný v jednočinném souběhu dopustil jak zvlášť závažného zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku (obžalovaný bez použití kvalifikovaného násilí v kritickém období opakovaně, nejméně ve čtyřech případech, tím, že osahával na prsou, stehnech a přirození obě poškozené nezletilé dívky a požadoval po nich navíc, aby mu rukou manuálně stimulovaly i pohlavní úd, tyto jiným způsobem pohlavně zneužil, a to s plným vědomím toho, že se jedná o dívky mladší patnácti let, které mu byly jejich rodiči navíc i svěřeny doзору), **tak i přečinů šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku** (obžalovaný oběma poškozeným nezletilým dívkám půjčoval v kritickém období ke shlédnutí různé pornografické barevné časopisy a noviny, a tím tak zpřístupňoval pornografická díla dětem) **a ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku** (obžalovaný shora podrobně popsáním a specifikovaným sexuálně motivovaným jednáním vůči oběma poškozeným nezletilým dívkám, jakož i zpřístupňováním pornografických časopisů a novin, tyto sváděl k nemravnému životu, čímž tak ohrozil jejich mravní vývoj).

Svým jednáním **pod bodem ad 3) obžalovaný jak po objektivní, tak i po subjektivní stránce naplnil navíc i všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) tr. zákoníku** (tím, že obžalovaný vyhrožoval oběma poškozeným nezletilým dívkám, že pokud se komukoli svěří s tím, že je v kritickém období sexuálně obtěžoval a pohlavně zneužíval skončí obě v dětském domově a on ve vězení, je tak jako svědkyně této jím páchané trestné činnosti pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco opominuly).

Byť při konstrukci popisu a specifikace jednotlivých skutků kladených obžalovanému za vinu vycházel krajský soud z obsahu věrohodných a spolehlivých svědeckých výpovědí obou poškozených dívek, byla při těchto skutkových tvrzeních současně i plně respektována zásada trestního řízení „**in dubio pro reo**“ (v pochybnostech ve prospěch obviněného, resp. obžalovaného), neboť krajský soud vycházel při jimi sdělovaných údajích, např. o počtu sexuálně motivovaných útoků obžalovaného vůči nim, jejich časového zařazení apod. (z výše uváděných vysvětlitelných důvodů totiž obě dívky vzhledem k emočnímu rozrušení a časovému odstupu nebyly vždy schopny zcela přesně a shodně tyto údaje poskytnout), z nejmenšího jimi uváděného počtu atd., čili z údajů pro obžalovaného nejpriznivějších.

Všechny výše podrobně rozvedené skutečnosti a okolnosti celého případu vedly nakonec krajský soud k jednoznačnému a spolehlivému závěru o vině obžalovaného předmětnou sexuálně motivovanou trestnou činností, když pro shora ve výrokové části tohoto rozsudku prezentovanou **právní kvalifikaci** jeho jednání byly splněny konkrétní formální podmínky a předpoklady a její správnosti plně odpovídá i průběh a výsledky ve věci realizovaného dokazování jak v rámci přípravného řízení, tak i v samotném řízení před soudem u hlavního líčení. **Krajský soud má totiž za nepochybně a spolehlivě prokázané, že se obžalovaný tímto svým jednáním mravnostního a násilného charakteru dopustil všech výše zmíněných trestných činů či jejich pokusů.** Souhrn shora prezentovaných skutečností

a okolností celého případu, za nichž došlo obžalovaným z výše nastíněných pohnutek ke spáchání předmětné trestné činnosti svědčí pak o správnosti krajským soudem užitě právní kvalifikace tohoto jeho jednání.

Pro shora podrobně rozvedené skutkové a právní závěry měl pak krajský soud **dostatek usvědčujících přímých a nepřímých důkazů** vyplynuvších na podkladě průběhu a výsledků ve věci realizovaného důkazního řízení (v této souvislosti možno v podrobnostech odkázat na výše uvedené zhodnocení důkazní situace v předmětné trestní kauze). Z těchto důvodů mohl proto, a to mj. i s ohledem na shora uvedené zásadní skutečnosti a důkazní stav ve věci, spolehlivě uzavřít, resp. mít za bezpečně prokázané, že se obžalovaný z výše podrobně specifikovaných pohnutek předmětných skutků tak, jak jsou popsány a konkretizovány shora ve výrokové části tohoto rozsudku, skutečně dopustil, když nemá jakékoli pochybnosti o jeho vině touto sexuálně motivovanou trestnou činností. **Výše podrobně specifikovaný soubor přímých a nepřímých důkazů tvoří totiž logicky ucelený a konzistentní okruh, resp. komplexní mozaiku spolehlivě a bezpečně usvědčující obžalovaného** a ve svém souhrnu tak v zásadě potvrzuje provedeným důkazním řízením objektivně zjištěný průběh celého případu, včetně okolností mu předcházejících a po něm i následujících. **Všechny zmiňované přímé a nepřímé důkazy se dle názoru krajského soudu vzájemně doplňují a navazují na sebe, přičemž ve svém celku tvoří logickou, ničím nenarušovanou a uzavřenou soustavu jednoznačně svědčící o tom, že to byl právě obžalovaný a nikdo jiný, kdo se v kritickém období dopustil předmětné zažalované trestné činnosti mravnostního a násilného charakteru.**

Ze závěrů shora již zmiňovaného společného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie, klinické psychologie a sexuologie, resp. z osobních výsledků jeho autorů – příslušných znalců u hlavního líčení pak mj. vyplynulo, že **obžalovaný [REDAKCE] byl v době páčání předmětné zažalované trestné činnosti přičetný s tím, že jak jeho schopnosti rozpoznat společenskou škodlivost svého jednání, tak i jeho schopnosti toto své jednání ovládat byly v inkriminovaném období u něho v plném rozsahu zachovány, a že nebyla u něho ani zjištěna přítomnost jakékoli sexuální deviace (č.l. 78-79, resp. 513).**

Při úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry za předmětnou sexuálně motivovanou trestnou činnost mravnostního a násilného charakteru, kterou byl obžalovaný uznán tímto rozsudkem vinným, vycházel krajský soud ze všech rozhodných hledisek, principů a okolností vyplývajících nejen z obecných zásad trestání, resp. pro ukládání trestních sankcí (§§ 37 až 38 tr. zákoníku), ale i z obecných zásad pro ukládání trestů (§§ 39 až 45 tr. zákoníku). Soud zároveň i se vši odpovědností přihlédl k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, resp. spáchaných zločinů a přečinů, k významu konkrétních chráněných zájmů, které byly jednáním obžalovaného dotčeny, k charakteru a způsobu jejich provedení a k jejich následkům, k okolnostem, za kterých byly spáchány, k míře zavinění a k motivu (pohnutce), záměru a cílům, které vedly obžalovaného k jejich spáchání, dále pak i k osobě obžalovaného, k jeho osobním, resp. rodinným, sociálním a existenčním poměrům, k jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho věku, kriminální minulosti, k možnostem jeho nápravy, resp. prognóze jeho resocializace a k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život, jakož i k okolnostem mu event. polehčujícím či přitěžujícím.

Stupeň společenské škodlivosti trestné činnosti pachatele, čili povaha a závažnost trestného činu, jsou obecně určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem jeho provedení a jeho následky, okolnostmi, za nichž byl spáchán a rovněž i osobou pachatele, mírou jeho zavinění a motivem, resp. pohnutkou, záměrem a cílem, který jej vedl k jeho spáchání. Ze všech citovaných hledisek, principů a okolností pak krajský soud vycházel při hodnocení stupně společenské škodlivosti trestného jednání obžalovaného, přičemž dospěl k závěru, že tento závažným způsobem **narušil zájem společnosti nejen na ochraně práva ženy na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě, mravního a tělesného vývoje dětí a morálních zásad nedovolujících pohlavní styky mezi nejbližšími příbuznými, ale i na ochraně zájmu na řádné výchově dětí, mravního rozvoje a výchovy mládeže proti negativnímu působení pornografie a svobodného rozhodování člověka v nejširším slova smyslu**, když se násilím pokusil donutit svoji nezletilou dceru [REDAKCE], čili příbuznou v pokolení přímém, souloží k pohlavnímu styku a poté ji k tomu násilím jiným pohlavním stykem realizovaným způsobem srovnatelným se souloží (manuální stimulací pohlavního údu, resp. masturbací) nakonec donutil, aby pak nejen tuto svoji nezletilou [REDAKCE] a v kritickém období rovněž nezletilou [REDAKCE], které byly svěřeny jeho doзору, opakovaně jiným způsobem než souloží pohlavně zneužíval, zpřístupňoval jim pornografické časopisy, čímž tak ohrožoval i jejich mravní vývoj a sváděl je k nemravnému životu, přičemž jim oběma jako svědkům této jím páchané sexuálně motivované trestné činnosti navíc i vyhrožoval, že pokud se s tímto jeho chováním a jednáním komukoli svěří, skončí obě v dětském domově a on pak ve vězení. Z tohoto pohledu **nutno** pak ve svém celku **společenskou škodlivost jednání obžalovaného považovat za mimořádně vysokou**. Kromě shora uvedeného dbal krajský soud i na to, aby trest uložený obžalovanému byl přiměřený, resp. adekvátní k povaze a závažnosti jím spáchaných trestných činů i jeho poměrům a nebyl pro něho ve svém důsledku de facto likvidační, nicméně však účinný a přiměřeně odstrašující, když zároveň přihlédl i k právem chráněným zájmům osob poškozených tímto jeho činem (§ 38 tr. zákoníku).

K osobě obžalovaného [REDAKCE] krajský soud mj. zjistil, že pochází z rozvráceného manželství, a to ze dvou sourozenců. Po absolvování základní školy vystudoval sice střední [REDAKCE] učiliště, nicméně vždy pracoval jako [REDAKCE], v kterémžto oboru poté vystřídal několik zaměstnavatelů. Prakticky poslední tři roky pak pracoval jako soukromý podnikatel na výrobě a instalaci [REDAKCE]. Obžalovaný je rozvedený a má v současné době již jen jednu vyživovací povinnost, a to k nezletilé [REDAKCE]. V místě svého trvalého bydliště ve [REDAKCE] na [REDAKCE] nebyly k jeho osobě a chování na veřejnosti doposud zaregistrovány negativní poznatky, když do současné doby nebyl ani projednáván či postižen ve správním řízení pro přestupkové jednání (č.l. 323). Ředitelem Vazební věznice VS ČR v [REDAKCE], kde obžalovaný od 3.3.2013 do současné doby absoluuje výkon vazby, je hodnocen jako bezproblémový jedinec, který se bez zásadních potíží adaptoval na vazební podmínky, dodržuje řád výkonu vazby, chová se a vystupuje na požadované úrovni a nebyl doposud kázeňsky trestán (č.l. 359, resp. 385). Obdobně pozitivně je pak hodnocen i ředitelem Věznice VS ČR v [REDAKCE], kde si v období od 28.2.2012 až do 17.1.2013, kdy byl propuštěn na amnestii, odpykával nepodmíněné tresty odnětí svobody uložené mu rozsudky Okresního soudu v Trutnově s tím, že za dobu výkonu trestu, na jehož podmínky se plně adaptoval, a který plnil u něho svůj účel,

byl celkem dvakrát kázeňsky odměněn, aniž by byl kázeňsky trestán (č.l. 325-326). Z obsahu opisů z evidence Rejstříku trestů ČR obžalovaného pak vyplývá, že tento byl v minulosti, resp. v období let 2002 až 2011 celkem **čtyřikrát soudně trestán** (č.l. 320-321, 355, resp. 376).

Poprvé byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 15.4.2002, sp. zn. 2T 303/2002, pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zákona (toho se dopustil ve spolupachatelství se svojí tehdejší manželkou [REDAKCE]) k peněžitému trestu ve výši 5.000,- Kč, který zaplatil (odsouzení není však zahlazeno).

Podruhé byl pak trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 8.3.2006, sp. zn. 1T 32/2006, uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zákona a odsouzen za to k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání jednoho roku (vzhledem k tomu, že se ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil, nutno na něho hledět, jako by odsouzen nebyl).

Potřetí byl odsouzen na základě trestního příkazu rovněž Okresního soudu v Trutnově ze dne 7.11.2008, sp. zn. 16T 223/2008, a to pro trojnásobný trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zákona (neplnění vyživovacích povinností vůči svým nezletilým dětem) k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení další trestné činnosti, za kterou byl i pravomocně odsouzen, bylo usnesením Okresního soudu v Trutnově ze dne 18.7.2012, sp. zn. 16T 223/2008, rozhodnuto, že uložený trest odnětí svobody v trvání jednoho roku vykoná, a to ve věznici s dozorem. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 17.1.2013, sp. zn. 14To 19/2013, bylo však rozhodnuto, že je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.2013 a promíjí se mu výše cit. trestním příkazem ve spojení s výše cit. usnesením Okresního soudu v Trutnově uložený trest odnětí svobody v trvání jednoho roku s tím, že se na něho hledí, jako by odsouzen nebyl (Čl. I odst. 1) a 3) amnestie).

Počtvrté, resp. naposledy byl pak obžalovaný rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 16.8.2011, sp. zn. 16T 88/2011, uznán vinným dvojnásobným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 3 tr. zákoníku a odsouzen za to k trestu odnětí svobody v trvání čtrnácti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 17.1.2013, sp. zn. 14To 19/2013, bylo pak rozhodnuto, že i v tomto případě je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.2013 a promíjí se mu, pod podmínkou, že se nedopustí trestného činu v době odpovídající lhůtě pro zahlazení odsouzení, **zbytek trestu odnětí svobody v trvání čtrnácti měsíců uložený mu výše cit. rozsudkem Okresního soudu v Trutnově (Čl. III odst. 1) a 2) amnestie – v tomto případě se však na něho nehledí, jako by odsouzen nebyl).**

Z uvedeného tudíž vyplývá, že **obžalovaný má poměrně silné sklony k páčání různorodé trestné činnosti.**

Pokud jde o **druh a výměru trestu**, který mohl krajský soud obžalovanému za jím spáchanou mimořádně závažnou sexuálně motivovanou trestnou činnost mravnostního a násilného charakteru uložit, byl tento při svém rozhodování, s ohledem na právní kvalifikaci nejprísněji trestného jednání, jímž byl tímto rozsudkem uznán vinným, a to jako **zločin**

znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonaný a dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, limitován rozpětím zákonné trestní sazby odnětí svobody od pěti až do dvanácti let.

S přihlédnutím k výše již uvedeným rozhodným skutečnostem, při respektování obecných zásad pro ukládání trestů, a zejména pak vzhledem k okolnostem celého případu, když obžalovanému ve smyslu ust. § 42 písm. d), m), n) a p) tr. zákoníku významnou měrou přitěžuje skutečnost, že trestnou činnost spáchal využívaje něčí závislosti (sexuálně obtěžoval a pohlavně zneužíval dvě nezletilé dívky ve věku ■-mi až ■-ti, resp. ■-ti až ■-ti let, tedy svoji ■■■ a ■■■ svých přátel, které nejenže byly svěřeny jeho dozoru, ale byly na jeho osobě, v době a v místech, kdy a kde se předmětné trestné činnosti na nich dopouštěl, plně závislé), že předmětnou trestnou činnost páchal a pokračoval v ní po delší dobu (tj. prakticky po dobu téměř čtyř roků), dále že svým jednáním spáchal více trestných činů (jednočinný a vícečinný souběh celkem šesti trestných činů, resp. jejich pokusů, čili dvou zvláště závažných zločinů, jednoho zločinu a tří přečinů) a že byl již v minulosti pro různorodou trestnou činnost opakovaně (celkem čtyřikrát) pravomocně odsouzen, aniž by byla soudem shledána jakákoli polehčující okolnost vyplývající z ust. § 41 tr. zákoníku, dále k osobě obžalovaného a k jeho osobním, rodinným, sociálním a existenčním poměrům (podrobněji - viz shora prezentované údaje k jeho osobě), k jeho poměrně nízkému věku (v době spáchání zažalovaného trestné činnosti mu bylo ■■ až ■■ let), k výchovnému a sociálnímu prostředí, z něhož pochází a v němž v mládí vyrůstal a k jeho dosavadnímu způsobu života (obžalovaný pochází z rozvráceného manželství, když po rozvodu i svého manželství žil dlouhou dobu jako bezdomovec), k jeho intelektu a struktuře jeho osobnosti (podrobněji – viz shora cit. závěry znalců psychiatra, sexuologa a klinického psychologa k osobě obžalovaného na č.l. 78-80, resp. 512-516), i vzhledem k individuálně velmi problematickým a ztíženým možnostem a předpokladům jeho nápravy, převýchovy a resocializace (viz závěry znalce klinického psychologa a sexuologa k možnostech resocializace obžalovaného na č.l. 80, resp. 515-516), k povaze a mimořádné závažnosti sexuálně motivované trestné činnosti, které se prokazatelně dopustil, a k jeho nekritickému postoji, který k ní jak v přípravném řízení, tak zejména u hlavního líčení zaujal, k významu chráněných společenských zájmů, které byly jeho jednáním dotčeny (podrobněji – viz shora na str. 36-37 odůvodnění tohoto rozsudku), jakož i k zavrženíhodnému a amorálnímu způsobu páchaní předmětné trestné činnosti (obžalovaný po dobu téměř čtyř roků sexuálně obtěžoval a pohlavně zneužíval svoji nezletilou ■letou, resp. ■letou ■■■ a její ■■■ kamarádku, (tedy ■■■ svých přátel) a k motivu (pohnutce), záměru a cílům, které jej k jejímu dlouhodobému páchaní vedly (podrobněji k této problematice - viz závěry znalce klinického psychologa a sexuologa na č.l. 79, resp. 315 a shora na str. 22-23 odůvodnění tohoto rozsudku), dospěl nakonec krajský soud po velmi pečlivé a odpovědné úvaze k závěru, že v daném konkrétním případě je nezbytné, resp. je namístě a zároveň i postačí uložit obžalovanému, a to i v zájmu individuální prevence, podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody (trest mu je totiž ukládán za celkem šest trestných činů, resp. jejich pokusů, čili za dva zvláště závažné zločiny, jeden zločin a tři přečiny) v trvání osmi roků, tedy mírně pod polovinou zákonné trestní sazby stanovené u cit. ustanovení tr. zákoníku.

Za dané situace je krajský soud přesvědčen o tom, že trest odnětí svobody uložený obžalovanému právě v této výměře postačí k dosažení účelu a cílů trestních sankcí, resp. trestu a k preventivnímu výchovnému vlivu jak na samotného obžalovaného, tak i na jeho okolí, resp. celou společnost v zájmu její účinné ochrany před obžalovaným, event. před dalšími potencionálními pachateli obdobné, v poslední době stále častěji se vyskytující, mimořádně závažné a společensky škodlivé sexuálně motivované trestné činnosti. **Takto obžalovanému uložený úhrnný trest odnětí svobody považuje pak krajský soud za přiměřený, resp. adekvátní a plně vystihující okolnosti celého případu a mimořádně vysoký stupeň společenské škodlivosti jeho jednání, ale i jeho psychický stav v době spáchání předmětné trestné činnosti, vycházejíc přitom ze zásady, že účelem a cílem trestních sankcí je především výchova a prevence a nikoli represe, odplata či satisfakce a že tento účel a cíl mohou být náležitě splněny jen za předpokladu, bude-li uložený trest spravedlivý.** Krajský soud má za to, že všechny zmíněné principy, předpoklady a podmínky byly a jsou v tomto konkrétním, svým způsobem specifickém, případě při stanovení druhu a výměry obžalovanému ukládaného trestu splněny.

Se zřetelem k výše uvedeným skutečnostem a okolnostem případu, jakož i s ohledem na stále ještě relativně nižší stupeň a povahu narušení obžalovaného, resp. k jeho osobě a osobním poměrům (byť jeho resocializace je podstatně snížena), **zařadil jej krajský soud pro výkon uloženého trestu odnětí svobody v souladu s ust. § 56 odst. 3 tr. zákoníku zcela mimořádně do věznice s ostrahou**, byť po formálněprávní stránce by přicházelo v úvahu zařadit jej do přísnějšího typu věznice, tedy do věznice se zvýšenou ostrahou (viz ust. § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku). Krajský soud je totiž přesvědčen o tom, že vzhledem k relativně i nadále menšímu stupni a povaze narušení obžalovaného a k jeho osobě, osobním poměrům, struktuře jeho osobnosti a intelektu, bude působení na něj právě v daném mírnějším typu věznice, aby po výkonu trestu odnětí svobody vedl řádný život, lépe a efektivněji (byť s určitými pochybnostmi na straně soudu) zaručena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, které musí být podáno **do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku, a to ke **Krajskému soudu v Hradci Králové**, když o případném odvolání bude rozhodovat **Vrchní soud v Praze**.

Práva odvolání se **nemůže** domáhat ten, kdo se tohoto oprávnění výslovně vzdal.

Včas podané odvolání **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

státní zástupce pro nesprávnost, kteréhokoli výroku,

obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a

poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, obžalovaného a jeho obhájce, poškozeného a jeho zmocněnce a zúčastněné osoby a jejího zmocněnce náležitosti obsahu odvolání uvedené v ust. § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů s upozorněním, že jinak bude jejich **odvolání odmítnuto**.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, **má poškozený možnost** požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného, resp. odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Hradci Králové dne 7.11.2013

Předseda senátu:

JUDr. Miroslav Veselský, v.r.

Za správnost vyhotovení:

■